

ଧରିତ୍ରୀ

ଦିନେ ଥୁଲେ ଚର୍ଚାରେ

ସେଇ କେଉଁଠି

ପ୍ରଳୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

ଦିନେ ଶିଶୁଧାବକ ଭାବରେ ଏମାନେ ଥୁଲେ
ଚର୍ଚାରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିମ୍ଲିତି ସହ
ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଅଭାବରୁ ଏମାନେ
ଏବେ ଦୌଡ଼ିଯାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ...

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଜାନ୍ମିତାରୀ ୮-୧୪

ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ
ଆମିକ ଭାବନା ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ
ଚାହୁଁଲେ, ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଗାମଙ୍କ
ନାମକୁ ଜୟ କରି କାର୍ତ୍ତିନି କଥୁଥିବା
ହୁମାନଙ୍କର ଫଳେ ବି ଘରେ
ଲଗାଇବା ଶୁଣି ହୋଇଥାଏ ବୋଲି

ବାସୁଧାରାରେ ଭଲେଖ ରହିଛି ।
* ମନ ଭିତରେ ସାହ୍ୱାତ ଓ
ଆମ୍ବଦିଶାଏ ବତାଇବା ପାଇଁ
କାହୁଁଥିଲେ ପ୍ରଭୁ ହରୁମାନଙ୍କର
ଉଦ୍‌ବୃଥାବାର ଫଂଗୋ ଘରେ
ଲଗାଇବା ଶୁଣ ହୋଇଥାଏ ।
* ବାସୁଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଘରର
ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ପଞ୍ଚମୁଖୀ
ହରୁମାନଙ୍କ ଫଂଗୋ ଲଗାଇଲେ
ଯର ମଧ୍ୟ ନକାରାମୁକ ଶକ୍ତି
ବେଳେ ଦେଖିଯାଏ ଦେଖି ।

ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।
ରୋଷେଇ ଓ ଶିତି ଘରେ
ହୁମାନଙ୍କର ପଟେ ଲଗାନ୍ତି
ନାହିଁ । ବରଂ ଘରର ଦକ୍ଷିଣ
ଦିଗ କାହିଁରେ ନାଲି ରଙ୍ଗର
ହୁମାନଙ୍କର ବସିବା ପଟେ
ଲଗାଇଲେ ଘରକୁ କୌଣସି
ଦୁଷ୍ଟଶକ୍ତି ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।

ପାଠୀକାଳ

* ଧନରେ ଏମାନେ ଧନୀ ନହୋଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନରେ
ଏମାନଙ୍କୁ ଧନୀ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସୁରଖ୍ୟରେ ଦିଜ
ସଂସାର ଚଳାଇବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଧନ ଏମାନଙ୍କ ପାଶେ
ନହିଁ ସତ କିନ୍ତୁ ଗରିବ, ଅସହାୟକ ସାହାୟ କଥା ହେଉଥି
କି ସାମନ୍ତିକ ସ୍ଵାର୍ଥ କଥା ଆୟୁ ଏମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଆଗରୁ
ଆସନ୍ତି, ସାହାୟ୍ୟର ହାତ ବଜାନ୍ତି । ଦେଶୁ ଏହିଲି ଏକଳ
ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ବ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଉପପ୍ରାପନା କରାଯାଇଥିବା
ପ୍ରତ୍ଯଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘ମନରେ ଧନୀ’ ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟା
ଆଲେଖ୍ୟ ଥିଲା ।

-ବସ୍ତିକର ମହାଙ୍କ, ପକେଆରାଇଟି କଲୋନୀ, ପୁରୀ
 * ଉଚ୍ଚ ସାଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଳୟ ପ୍ରସାଦ ମନରେ ଧନୀ' ଏକ
 ତ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଆଲେଖ୍ୟ ଥିଲା । ଲାଇଟ ଷ୍ଟ୍ରାଇଲ ପୃଷ୍ଠାରୁ
 ଶ୍ରୀଷ୍ଟାମାସ ଲୁଜ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କଥା ଜାଣିଦେଲା ॥
 ବ୍ୟକ୍ତିର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଗାଉକାର, କଷଣିଷ୍ଠା ତଥା ସଙ୍ଗାତ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତୁମକାରନାଥ ଲେଙ୍କାଙ୍କ ଜୀବନି ସମ୍ପର୍କରେ
 ବହୁ ଅଳଣା କଥା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା । ସ୍ଵର୍ଗନ ପୃଷ୍ଠାଟି
 ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିଲା ।

- ତାପସ ମଣ୍ଡି, ଖଲୁକୋଟି, ଗଞ୍ଜାମ

* ଏଥର ଛୁଟିଦିନରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଉପାୟାପନା କରାଯାଇଥିବା ଲମ୍ବର ଏଣ୍ଟିଙ୍ଗ ପେଜଟି ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିଲା । ବର୍ଷତେମାମ୍ ଛୁଟିଦିନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ରଶାଖାକୁ ବ୍ୟୁତକରେ ଆରଥରେ ପଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଏଥିରୁ ମିଳିବାରୁ ବେଶ୍ ଖୁବି ଲାଗିଲା । ସିନ୍ଧେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ବି ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।

- ଲକ୍ଷାଳେନ୍ ପ୍ରଧାରୀ, ସମ୍ବଲପୁର

* ଲୋକଙ୍କା ତୁଆ ଅବସରପ୍ରଦ୍ୱାରା ପ୍ରଧାନ ଶକ୍ତିଭ୍ରା ମହାନୀ
ମହାକିଳର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଅନୁଭୂତିଟି ଯେତକ
ହୃଦୟର୍ଷରୀ ସେତିକି ପ୍ରେରଣାଦୟ ବି ଥିଲା । ମତେଳ
ମିରଗର ମାରା ଦେଶ ସୁଦରା ଲାଗୁଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାମା
ଅବସରରେ କେହିଁ କି ବୁଲିଗଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାମା ଛୁଟିର
ଭରପୂର ଆନନ୍ଦ ଉଠାଇଛେ ତାହା ସହରତୁ ଦୂରରୁ
ଜାଣିଥିଲା । - ଶୌଦ୍ଧର୍ଯ୍ୟା ସାଙ୍କ୍, ଚିଲୋଗଡ଼

* ଏଥରର ବ୍ୟଙ୍ଗ ଶୁଣୁ କରବ ଜାଣି ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟିତା ଆଲେଖ୍ୟ ଥିଲା । ସେହିପରି ବିଦ୍ୟା ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ଲାନିଟି ‘କ୍ୟାଣ୍ଟଲ୍ କିଛି କଥା’ ଓ ‘କ୍ରିସମାସ ଟ୍ରି ହେଯାରଷ୍ଟାଇଳ୍’ ତଥା ବ୍ୟାକ୍‌ପକ୍ଷ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ଲାନିଟି ‘ଅଦରକାରୀ ସାମଗ୍ରୀରେ ଢିଆରି ରୁଦ୍ଧବିଶାଳା’, ‘ବସ ଉଠ ହେଲେ ମିଳୁଛି ପ୍ରି ଟିକେର୍’, ‘ଶୁଙ୍କାର କେକ’ ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକର ଉପଲ୍ଲାପନା ଶୈଳୀ ଯେଉଁକି ନିଆରା ଲାଗୁଥିଲା ସେତିକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବି ଥିଲା ।

- ମୋନାଲିଦ୍ଵା ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ବାଣୀବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଦାତା ଶାଖ

୨୪ କ୍ୟାରେଟ୍ ସୁନା ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଇଛି । ଏଥୁସହିତ ଏହି ଖଚର
ପ୍ରେମଗୁଡ଼ିକୁ ଆସ, ଚେରି ଭଳି
ଦାମୀ ଜାତରେ ଡିଆରି କରାଯିବା ସହ

ଏଥୁରେ ଜଗଳିଯାନ୍ ସିଙ୍କ କପଡ଼ାର
ବି ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ସେଥିପାଇଁ
ଏହାର ଦାମ ପ୍ରାୟ ୨.୩ ମିଲିଯନ୍
ଡଲାର ରଖା ଯାଇଛି ।

ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତ୍ପଥୀ

ମନରେ ଯିଏ ଧନୀ
ସିଏ ହଁ ପ୍ରକୃତ ଧନୀ
ଶିଖିଲି ଛୁଟିଦିନରୁ,
ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ
ଉଳପାଉଛି, ଉଳ ପାଉଥିବି
ଡରିବା ଯାଏ ଭବ ସାଗରରୁ।
ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଛୁଟିଦିନ
ତୁମକୁ ସଦୟ ହୁଅନ୍ତିରୁ ଭଗବାନ ।
- ସୁଧାଶ୍ରୀ ଶେଖର ପଟ୍ଟି,
ରାଣୀହାଟ, କଟକ

ଦିନେ ଥୁଲେ ଚର୍ଚାରେ...

୧୬ୟ କେତ୍ତି

ଦିନ ଥିଲା ଶିଶୁଧାବକ ତଥା ବିଶ୍ୱଯବାଳକ ବୁଦ୍ଧିଆ ସିଂହୁ ନେଇ ରାଜ୍ୟ ତଥା ଜାତୀୟ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ରଚାର୍ହ ହେଉଥିଲା । କେବଳ ବୁଦ୍ଧିଆ ନୁହୁଣ୍ଡି ତାଙ୍କ ପରି ଆହୁରି ଅନେକ ଶିଶୁଧାବକ ବି ସେମିତି ରଚାର୍ହ ହେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ବୁଦ୍ଧିଆଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ବି ଏବେ ତାଳି ଯାଇଛନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି ଆଭ୍ୟାଳକରୁ । ତେବେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆଉ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏହି କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନରେ ଆସିଥାଏ । ଏତେ ପ୍ରତିଭାବାନ୍ ବୋତାଳୀ ହୋଇ ବି କାହିଁକି ସେମାନେ ଦୂରେଇଗଲେ ଦୌଡ଼ିବୁ । କେଉଁ ପରିଚିତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ କଲା ଦୂରେଇ ଯିବାପାଇଁ, ତାକୁ ନେଇ ଏଥରର ପ୍ରଳାଦିତ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର କ୍ରୀଡ଼ାବିଭକ୍ତୁ ପ୍ରୋତ୍ସହନ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ; ଯେଉଁଥୁପାଇଁ ବହୁ କ୍ରୀଡ଼ାବିଭ ଆଜି କ୍ରୀଡ଼ା ସହ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କାମ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି କେତେଜଣ କ୍ରୀଡ଼ାବିଭ ରହିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କ୍ରୀଡ଼ା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ରଥିଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ପରିଚ୍ଛିତ ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରୋତ୍ସହନ ଅଭାବରୁ ସେମାନେ କ୍ରୀଡ଼ାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଛନ୍ତି । ସେମିତି କେତେଜଣ ଧାବିକା ଓ ଧାବକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ

ଅବମ୍ୟ ଜଲ୍ଲା, ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ସ୍ଵପ୍ନ

“ବୁଦ୍ଧିଆ ସିଂହ ଛୋଟପିଲାତିଖି, ସେ ଦୌଡ଼ିପାଇଲା ମୁଁ କାହିଁକି ପାରିବି ନାହିଁ ।” ଏହିକଥା ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଗର୍ବଶର ବାଳକଙ୍କ ବାରମ୍ବାର ଆଯୋଜିତ କରୁଥିଲା । ଜଣେ ହେଲେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ବ୍ରହ୍ମପୁର ସହର ଅଧୀନ ଆଜୁଲି ନୂଆସାହି ଅଞ୍ଚଳର ପହୁଚରଣ ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ପୁଅ ମୃଦୁଯ୍ୟଶ୍ୱର ମଣ୍ଡଳ (ଆକାଶ) । ଆକାଶଙ୍କ ପରିବାର କହିଲେ ବାପା, ମା, ୨ ଭଉତୀ ଓ ଗୋଟିଏ

କୁନ୍ତି ଧାବକ ଭାବେ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଶିଳିତ ହେଉଥିଲେ । କେବଳ ଜିଲ୍ଲା ମୁହଁସେ ଜାତୀୟ ପ୍ରତିରେ ମଧ୍ୟ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସଫଳତା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ପକ୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପୁଖ୍ୟମନ୍ଦ୍ରାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ୪ ବର୍ଷ ବୟବସରୁ ହେଲିଥିଲେ ।

କୁନ୍ତି ଧାବକ ଭାବେ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଶିଳିତ ହେଉଥିଲେ ।

କରି ଦିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ କୃତିଥି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ବହୁ ପୁରସ୍କାର ଓ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଳ କରିଥିଲେ । ୧୦୦୮ ରେ ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗରେ ଅଳିଖିକ କ୍ରାତ୍ରା ଆସୋଦ୍ଵିଷଣ ପକ୍ଷରୁ କୋଲକାତା ପ୍ଲଟ୍ ହାତ୍ରା ମଇଦାନରେ ତାଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିଭା ପାଇଁ ସମର୍ଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗର ମେଦିନୀପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବେଳଦାତାରେ ୧୮ ଜିମି ଦୌଡ଼ରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଘ୍ରାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ । ଏବେ ସେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଗ୍ରେହଣ କରୁଥିବାବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଆଉ ଭାଗ ନେଇନାହାନ୍ତି । କେବଳ ନିଜର ପିତ୍ରନେସ୍ ପାଇଁ ଦୌଡ଼ ଜାରି ରଖାନ୍ତି ।

ସୁଯୋଗ ଅପେକ୍ଷାରେ ସୌମେନ୍ଦ୍ର

ପୁରା ଜିଲ୍ଲା କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ ବ୍ରଜ ଅଞ୍ଚଳର ଅଳଙ୍କା ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧାନ ଯମୁନା ଗ୍ରାମର ବାସିଦା ହେଲେ ବସନ୍ତ ସାହୁ ତାଙ୍କର ପୁଆ ଘୋମେନ୍ଦ୍ରା ତାଙ୍କ ଜମ୍ବୁ ତାଙ୍କର ପୁଅମ୍ବର ମସିହାରେ ଘୋମେନ୍ଦ୍ରା କୁହୁକ୍ଷି, ସେ ପୁଅମ୍ବ ଶ୍ରେଣୀରୁ ହୁଁ ଗାଁଦାଶ୍ରେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଲାଗିଥିଲା । ସେବେଠାରୁ ସେ ଆର ପଛକୁ ଫେରିନି । ୪ ବର୍ଷ କମ୍ବସରେ ସେ ଲଜାତର ଣ କି.ମି. ଦୂର ଧାଇଁଥିଲା । ତା'ର ଘୋଡ଼ାକୁ ଦେଖି ଏହି ଗାଁ ଜଣେ ପୁଅକ ନାଲୁ କିଶୋର ବିଶ୍ଵାଳ ତାର କୋଟ ହୋଇ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ଜମାନ ଘୋମେନ୍ଦ୍ର ୪୯ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ିବା ସହ ନିଜ ଗାଁରୁ ପ୍ରାୟ ୨୫ କି.ମି. ଦୂର ଜହିନ୍ଦୁ ଏବଂ ନନ୍ଦା ଯାଏ ବୌଦ୍ଧାଳ୍ପିତା ଅଥପାଇଁ ତାକୁ ପୁରା ଜିଲ୍ଲା ଗୋମୁଣ୍ଡିଆ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ସାଧାରଣ ତନ୍ଦୁ ଦିବସ ଅବସରରେ ସମ୍ବିତ କରାଯାଇଥିଲା । ୨୦୨୦ ମସିହାରେ ଯାକପୁରରେ ବ୍ୟାସ ନଗର ପୌରପାଳିକା ତରଫରୁ ବ୍ୟାସ ମାରାଥନ ସ୍ବନ୍ଦୁ ସନ୍ଧାନରେ ସନ୍ଧାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ୨୦୨୧ରେ ବି ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ ଲେଖକ ସନ୍ଧାନି ଓଡ଼ିଶା ତରଫରୁ କଟକରେ ବିଶ୍ଵତମା ସମାବର୍ତ୍ତନ ଉତସବରେ ମିହିରଗେନ ସାହସିକ ସନ୍ଧାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୁରା ଜିଲ୍ଲା ଆନ୍ଦୋପାଠକାଠାଠାରେ ଆଯୋଜିତ ଦଶମ ପ୍ରତିଭା ସମାବେଶରେ ବି ସେ ସନ୍ଧାନିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବେ ସେ ଗାଁ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିବାବେଳେ ଖେଳିବା ପରିବେଶ ଆଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଗାଁରୁ ହୁଁଛି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ ବ୍ରଜ ବିତ୍ତିଓ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପରିଷଦ ସତ୍ୟ ତାକୁ ଆଶ୍ଵାସନା ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଆର୍ଥିକ ଅନନ୍ତନରେ ଥିବା ଘୋମେନ୍ଦ୍ରା ଭବିଷ୍ୟତ କ'ଣ ହେବ ତାହା ସମୟ କହିବ ।

ଦିଲୀପ ରଣ୍ଜା

ରଜ୍ଜା ଥୁଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରୋଷ୍ଠାହନ ମିଳିଲାନି
 ମୋର ଯାହା ମନେପେଡ଼ୁଛି ସେ ଦିନ ଥୁଲା ୧୦୦୭ ଅଛୋବର ଗ ତାରିଖ ।
 ପାଖ ଖେଳପଡ଼ିଆରେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ୫ଚାରୁ ସାନ୍ଧ୍ୟା ୫ଚା ଯାଏ ଦିନ ତମାମ
 ଅବିରାମ ଗଠିରେ ୮୪ କିମି ଦୌଡ଼ିଥିଲି । ପୁଣି ପୁରାରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରାୟ
 ୨୪ କିମି ଦୌଡ଼ିଥିଲି ବୋଲି କୁହନ୍ତି ଦିଲାପ ରଣା । ଦିଲାପଙ୍କ ବାପା
 ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ରଣା, ବୋଉ ଲତା ରଣା । ଘର ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ପିପିଲିରେ ।
 ଦିଲାପ କୁହନ୍ତି, ଏକ ଗରିବ ପରିବାରରେ ମୋର ଜନ୍ମ । ସ୍କୁଲ ବୟସରୁ
 ଏକାଧିକ ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋବିତାରେ ଭାଗ ନେଇ କୁହନ୍ତି ହାସଳ କରିଥିଲି ।
 ବାପା ଫୁରୁପାଥରେ ଜଳଖ୍ଯା ଦୋକାନଟିଏ ଦେଇଥିବାରୁ ସେଥିରୁ ଯାହା
 ରୋଜଗାର ହୁଏ ଘରକେ । ଘର ବଡ଼ଭାଇ ଏବେ ମିସ୍ତା କାମ କରୁଛନ୍ତି
 ଓ ମଞ୍ଜିଆ ଭାଇ ଦିବ୍ୟାଙ୍କ । ବାପମା'ଙ୍କ କଥା ବୁଝିବା ସହ ଗୁରୁ ଶେନ
 ଜାକିରଙ୍କ ଦେହ ଅସୁନ୍ଦର ଯାଗୁ ଡଙ୍ଗୁ ବିକିନ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ
 କରୁଥିଲି । ହେଲେ ପେଟ ପାଇଁ ଅଧିକ ଚିତ୍ତ
 ଯାରିଲା । ପରିମ୍ପତି ବାଟ ଓଗାଳିଲା । ଏଥୁପାଇଁ
 କେହି ପ୍ରୋଷ୍ଠାହନ ଦେଲେନି, ବାଧ୍ୟହୋଇ
 ଅଚକିଗଲି । ପ୍ରତିଦିନ କଲେଜରୁ ଫେରି
 ମିସ୍ତାକାମ କରି ଦୁଇପରିବାର ଚଳାଉଥିଲି ।
 ପ୍ରତିବାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଅନେକଥର ବିକିନ୍ତି
 ବିଭାଗାୟ ମନ୍ଦ୍ରୀ ଓ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଭେଟି ଦୁଃଖ
 ଜଣାଇଥିଲି । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
 କେବଳ ମିଠା ମିଠା ମନ ଭୁଲାଇଥା ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଵାରି
 ମିଳିଲା କିନ୍ତୁ ବାପୁବରେ କେହି ମୋତେ
 ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । ଟିକେ ଅଚକିଗଲି
 ତ୍ୟାପି ମନରେ ଥାଏ ଦୌଡ଼ିବାର ନିଶା । ଏହି
 ସମୟରେ ପିପିଲି କଲେଜରେ ସ୍କୁଲ ୨ ଯାଏ
 ପଢ଼ିଲି । ୧୦୦୭ୟୁ ୨୦୧୧ ମଧ୍ୟରେ ଦୌଡ଼
 ପ୍ରତି ସରକାରାସ୍ତ୍ରରେ ସେମିତି କିନ୍ତୁ ପୁରିଧା
 ସୁଯୋଗ ନ ମିଳିବାରୁ ଏଥୁପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ କନିଗଲା ।
 ପରିବାରର ରୋଜଗାର ପାଇଁ ୨୦୧୨ରେ ଚେନ୍ନାର

ଆଗହ ବି କମିଗଲା ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରହିଳା ସମ୍ପଦ

ଦିନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ ସେ ଜଣେ
ଦୌଡ଼ିଗାଣୀ ହୋଇ ନାଁ କରିବେ । ହେଲେ
ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ମୁଢି ଓ ଉପମୁକ୍ତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
ଅଭାବୁ ଏବେ ହଜିଯାଇଛନ୍ତି ସେ ଦିନର
ସେ କୁନ୍ତି ଧାବିକା ଆମାୟୁଷିଆ । ପରିବାର
ଜଞ୍ଚାଳ ତିରେ ହଜିଯାଇ ଏବେ କେବଳ
ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ପିଲାବଳେର ଅଭୁଲା
ସୃତିକୁ । ସେତେବେଳେ ରାଉରକେଳାରୁ
ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୦୫ କିଲୋମିଟର
ରାଷ୍ଟ୍ର ଦୌଡ଼ି ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ ।

ସୁନ୍ଦରଗତ ଜିଲ୍ଲା ସାମାବର୍ଷୀ ପଡ଼ୋଣୀ
ଜିଲ୍ଲା ସମ୍ମଳପୁର ବାମରା କୁଳ
ବଣ ପାହାଡ଼ଘେରା ଗାଙ୍ଗରମୁଖୀ
ସାଙ୍କୋବାହଳ ଗ୍ରାମର ରୋବୋଟ୍
ବାର୍ଲା ଓମା' ପ୍ରିୟମଦା ବାର୍ଲାଙ୍କ କନ୍ୟା
ଆନାପୁଣିଥିଅ । ମା' ବାପାଙ୍କ ତିନିପୁଅ
ପୁଇ ଡିଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆନାପୁଣିଥିଅ
ତୃତୀୟ ସନ୍ତାନ । ଗାଙ୍ଗରମୁଖୀ
ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ ପଞ୍ଚମଶେଣୀ ଯାଏ

A horizontal row of silhouettes of people running, representing a race or competition. The silhouettes are in various stages of their stride, showing motion. The background is a light beige color.

ଆନାସ୍ତ୍ରାସିଥ
ବାଲ୍ମୀ

ପାଠ ପଡ଼ିବା ପରେ
ସୁନ୍ଦରଗତି ଜିଲା କୁଟ୍ଟା କୁଳ ପଞ୍ଚରା ପଞ୍ଚାୟତ
କୁସୁମତେଗୀ ବେଳତିହିରେ ଥିବା ମାସୁ
ମିଶେଲ ଲାକ୍ରାଙ୍କ ଘରକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ ।
ଏଠାରେ ସେ ପଞ୍ଚରା ହାଲସୁଲରେ ଷଷ୍ଠୀ
ଶ୍ରୀଣାରେ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ । ଛୋଟବେଳୁ
ଆନାୟାସିଆଙ୍କ ଦୌଡ଼କୁଦର ଆଗରକୁ ଟଢ଼ି ପାରି

କୋଟ ହୋମିନିକ ଲାକ୍ରା ତାଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରେରଣା ଓ
ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ତକ୍କାଳୀନ ବିଧାୟକଙ୍କ
ମରେ ରାଉରକେଳାରୁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ି ୧୦୪ କିଲୋମିଟର ରାୟୁ
ରୁ ଆନାୟାସିଆ ୩୭ କିଲୋମିଟର ରାୟୁ ଦୌଡ଼ି ସମୟକୁ ମନ ଜିଣି
ଥିଲେ । ଏହାପରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟ କ୍ରାତା ଛାତ୍ରାବାସ
' ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ । ହେଲେ ଆଥିଲେ ପରିବର୍ତ୍ତ ହୁକ୍କି
ସେ ମନୋନୀତ ହେଲେ । ଏଠାରେ ସେ ଦୁଇବର୍ଷ ରହିବା ସମ୍ଭବ
ନ ହାଲସ୍କୁଲରେ ସପୁମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ପଡ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଶ୍ରେଣୀ କାରଣ ବଶତଃ ସେ ପୁଣି ଫେରିଯାଇଥିଲେ ନିଜ ମା'ବାପାଙ୍କ
କୁ । ସେଠାରେ ନିଜ ଗାଁ ଚାଙ୍ଗରମୁଣ୍ଡା ହାଲସ୍କୁଲରେ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ଓ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଦୌଡ଼ିକୁ
ଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଇ ଅନେକ ପୂରସ୍କାର ଲାଭ କରିବା ସହ
ରଗତ, ରାଉରକେଳା, ସମ୍ବଲପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ସମେତ ଅନେକ
ରେ ବହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଓ ସମର୍ପନା ପାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ବର୍ଷା ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ସରକାରୀ ପ୍ରୋତ୍ସାହନକୁ ଅପେକ୍ଷା
ନିରାଶ ହେବା ପରେ ଆନାୟାସିଆ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା କୁତ୍ରାକୁଳର
ଜିରା ଲାପୁରେଢା ଗ୍ରାମର ସମାର ଖାଖାଙ୍କୁ ୨୦୧୭ ମିହିରାରେ
ହ କରି ନିଜର ପରିବାରିକ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏବେ
ପାଇଁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାହାନ ସହ ସ୍ଥାନାଙ୍କୁ ନେଇ ଡାଙ୍କ ସଂସାର । ତେବେ
ଉଠାଣା ହେବାର ସ୍ଵପ୍ନଟ ସତେ ଯେମିଟି ତାଙ୍କର ହଜିଯାଇଛି ।

କେବଳ ଏମାନେ ମୁହଁଦିତ, ଏମାନଙ୍କ ପରି ଅନେକ କ୍ରୀଡ଼ାବିତରୀତିରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲାମାତ୍ରାଣିରେ ଥାବାର, ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ଓ ପୋସ୍ତାହନ ଅଭାବର ଏବେ ହଜିଯାଇଛନ୍ତି

-ବିନ୍ଦୁବିହାରୀ ବେହେରା

ତଥ୍ୟ ସହାୟତା— ଜୟନାରାୟଣ ମେଣ୍ଡଲି,
ସନାତନ ରାଉଡ଼, ସୁତ୍ରରଞ୍ଜନ ମହାଳକ୍ଷ,
ଦେଖିଲାଶ ପଢନାୟକ, ପ୍ରଭାତ ମହାପାତ୍ର

ବ୍ରେଞ୍ଚି ଲେଡ଼ର୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍

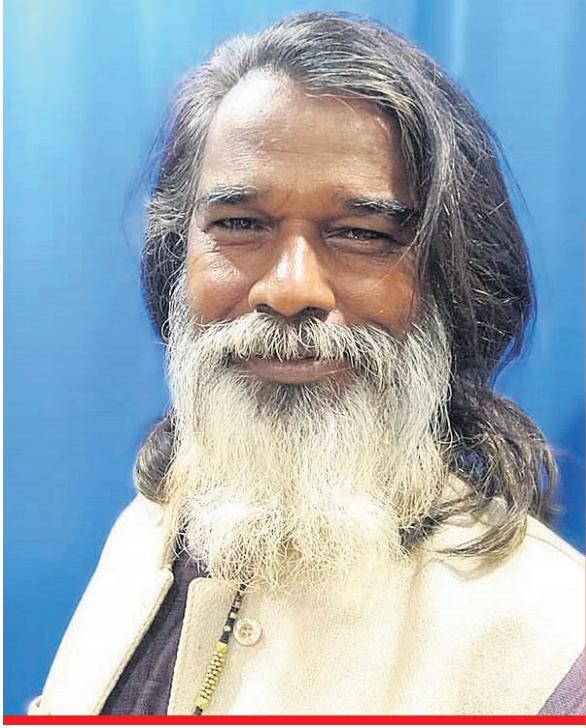
- * ଶୁଭେତ୍ର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍: ଏହି ଜ୍ୟାକେଟର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ଵାନରେ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଶ୍ଵର ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ପିଷ୍ଟିଲେ ଉପରେଣେ ଲୁକ୍ ମିଳେ । ଅନ୍ୟ ରଙ୍ଗ ଡୁଲନାରେ କଳାଇଙ୍କର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଶ୍ଵାଇଲିଶ୍ ଲାଗିଥାଏ । ଆଉଠିଁ ହେଉ ଅବା ପାର୍ଟ୍ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ପିଷ୍ଟି ହୁଏ ।
- * ପ୍ରିଙ୍କର୍ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍: ଲୁକ୍କୁ ଆହୁରି ଗ୍ଲାମରସ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ସୁବତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପରିପ୍ରେକ୍ଷା । ଖାସ କରି ଯେଉଁ ଜ୍ୟାକେଟର ହାତ ତଥା ପକେଟ କିମ୍ବା ତଳଭାଗରେ ମୋଞ୍ଚାଏ ସୂତା ଗୁଚ୍ଛ ପରି ଓହିନିକି ରହିଥାଏ, ତାହାକୁ ପିଷ୍ଟିଲେ ହର୍ବ ଲୁକ୍ ମିଳେ । ଆପଣ ଚାହିଁଲେ ଯେଉଁ ଜ୍ୟାକେଟର କେବଳ ହେମଲାଇନରେ ଲଙ୍କ୍ ପ୍ରିଙ୍କ କାମ ହୋଇଥାଏ ତାକୁ ବି କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ ।
- * ପ୍ରିଷ୍ଟେନ୍ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍: କ୍ରେଷ୍ଟି ଲୁକ୍ ପାଇଁ ପେନ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆପଣ ଚାହିଁଲେ ଅଲ୍ ଓଭର ପ୍ରିଷ୍ଟେନ୍ କାମ ହୋଇଥିବା ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ବି ଗ୍ରାଏ କରିପାରିବେ । ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଡିଜାଇନର ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଏବେ ମାର୍କେଟରେ

- ମିଳୁଛି, ଯାହାର ବେଶ ଡିମାନ୍ଡ ରହିଛି ।
- * ସ୍ଲୋଗାନ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍: ସ୍ଲୋଗାନ ଟି-ଶାର୍ଟ ଏବଂ ଜିବ୍ ପରେ ସ୍ଲୋଗାନ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟର ଏବେ ଖୁବ୍ ଚାହିଁବା ରହିଛି । ଶ୍ଵାର୍ଟ କିମ୍ବା ଫନି ସ୍ଲୋଗାନ ଥିବା ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଟିକେ ଉପରେଣେ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । ଯୁବପିତଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ସବୁ ରଙ୍ଗରେ ଲପଳଛୁ ।
- * ଗୋଲେମ୍ ଏମେଲିଶ୍ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍: ପାର୍ଟ୍‌ସ୍ଟ୍ରିପ୍ ଯିବାର ଥିଲେ ଡ୍ରେସ ଉପରେ ଏହି ଟାଇପର ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିଷ୍ଟିଲୁକ୍, ଆପଣ ଶ୍ଵାଇଲିଶ୍ ଲାଗିବେ । କାରଣ ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଉପରେ କାମ ହୋଇଥିବା ଗୋଲେମ୍ ରଙ୍ଗର ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ଵର ଭିଡ଼ ଭିତରେ ବି ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ ।
- * ଏମ୍ପ୍ରେଏଟର୍ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟ୍: ଏବେ ଏମ୍ପ୍ରେଏଟର୍ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟର ବେଶ କ୍ରେଷ୍ଟ ଗାଲିଛି । ଫ୍ଲୋରାଲ ଶ୍ଵାଲ ହେଉ ଅବା ଅନ୍ୟ ଯେକୋଣସି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଡିଜାଇନର ଏମ୍ପ୍ରେଏଟର୍ କାମ ହୋଇଥିବା ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ନୂଆ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ପୁବତାଙ୍କୁ । ଖାସ କରି ବେକ ହେଉ ଅବା ସାମ୍ପାଟ ଅଥବା ହାତ ପାଖରେ ଏମ୍ପ୍ରେଏଟର୍ କାମ ହୋଇଥିବା ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

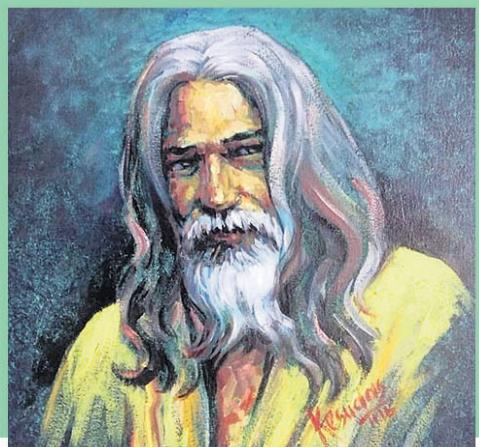
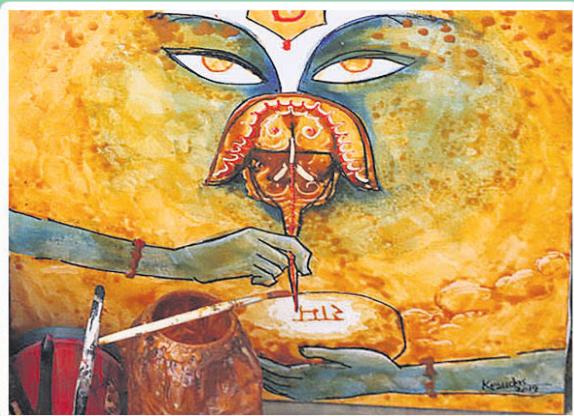
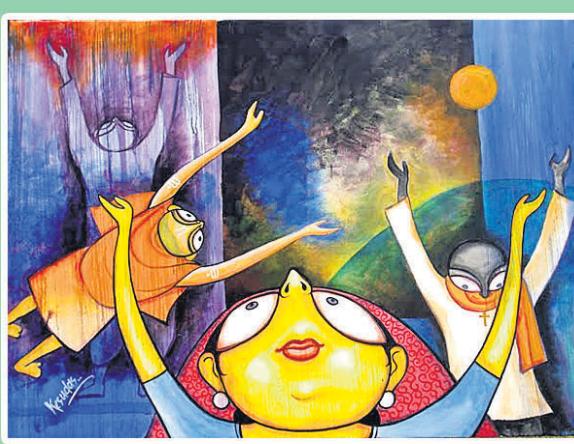

ଶୀଘରେ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିଷ୍ଟିବାର ସହକ ଅନେକଙ୍କର ଥାଏ । ତେବେ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଭିତରେ ଲେଦର ଜ୍ୟାକେଟର କଥା ହିଁ ନିଆରା । ଏହା ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵାର୍ଷ ଗ୍ଲାମର ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ । ପାର୍ଟ୍ ହେଉ ଅବା ଆଉଠିଁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପିଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଏହି ଜ୍ୟାକେଟର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଡିଜାଇନ୍ ରହିଛି, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ୍ କ୍ରେଷ୍ଟି ଲାଗିଥାଏ... ।

କାରିଗରୀ ଓ ଚେତନାର ଦୀଘୁ ପୁରୁଷ ଶିଳ୍ପୀ ଲେଖୁ ଦାସ

ଡାରତୀଯ କଳା ଜଗତର ଏକ ଅନନ୍ୟ ନାଁ ସେ । ଦିଶନ୍ତି ସନ୍ୟାସୀପ୍ରତିମା । ବର୍ଜିନ ବସୁରୁ କରୋନା ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କ ନିମାତେ ଶହୀଦ ସୃତି ସ୍ମୃତି ସ୍ଥାପନା କରିଥିବା ସେହି ମଣିଷ ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନକୁ ପରିଚନତା ଯୋଗାଇଦେବାରେ ନିରନ୍ତର ଚେଷ୍ଟିତ । ଜଣେ ଶିଳ୍ପୀ, ସଂକ୍ଷାରକ, ସଂଗୀଠକ ଓ ସଂସ୍କୃତ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣ୍ୟ । ବାଲେଶ୍ଵରର ପୂରାତନ ନାମ କୋଶମୟ ଉଚ୍ଛିତାତ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ନୂତନ କରି ପ୍ରାମାର ନାମକରଣ ସହ କୋଶମୟ ମେଳା ଆୟୋଜନ କରିବା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରମୁଖ ଅବଦାନ । ତା'ଙ୍କଡ଼ା ଜନକଣ୍ଠେଇ ଶିଳ୍ପକଳାର ପୁନରୁଜ୍ଞାର କରିବା ସହ ନୀଳରକ୍ତର କଙ୍କଡ଼ା ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ସେ ମେଳାଇଛନ୍ତି ପଦକ୍ଷେପ । କଠିନ ଜନକୁ ତିତ୍ରକଳାରେ ପ୍ରଯୋଗ କରି ନୂତନ ଧାରା ତିଆରି କରିଥିବା ନିଅଧାର ତିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ ଭାବରେ ସେ ଯେତିକି ପରିଚିତ ଡେଶିଶାର ଲୋକକଳା ପ୍ରାଚାର ପ୍ରସାର ସହ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ରେଣ୍ଟାଯ ତିତ୍ର ଓ ଚମକ୍ଷାର କାର୍ତ୍ତ୍ତମା ଅଙ୍କନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ନାଁ ସର୍ବାଙ୍ଗେ ସନ୍ଧାନ ଓ ଆଦର ସହକାରେ ଆସେ । କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁରେ ଉତ୍ତର ଡେଶିଶା ଶିଳ୍ପ ମହାସ୍ୟ (ନୋସି) ର ସାଂସ୍କୃତିକ ଉପଦେଶ୍ୱର ଭାବରେ ନୃତ୍ୟାତ ନାନାକ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ ପାଇଁ ଆଖୁଦୂଶିଆ କାମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧାରଣା ଶିଳ୍ପଜଣଙ୍କର ଜୀବନଶୀଳ କିନ୍ତୁ ମାଟିର ମଣିଷ ଭଲି ଖୁବ ସାଧାରଣ । ଅସମ୍ବବ ବିନୟୀ ଏବଂ ପୁନ୍ଦରମା ଏହି ମଣିଷ ସଚେତନତାକୁ ପୋଥରେ ନବାନ୍ତି କେବେ 'ଏକୋଲୋ ଚଲୋ' ନ୍ୟାୟରେ ତକେବେ ଦଳଗତ ଭାବରେ ସେ ବାହାରି ଆସନ୍ତି ବାହାରକୁ ସମୟ ପାରିବାରିକ ଲୋଭକୁ ଅଶେଷା କରି । ବାପା ରାମକୃଷ୍ଣ ଦାସ, ମାତା ସୁଶୀଳା ଦୀପକ ସୁପୁତ୍ର ଏହି ସର୍ବନମୁଖର ମଣିଷ ଜଣଙ୍କ ହେଉଛନ୍ତି କେବୁ ଦାସ ; ଯାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ ମାର୍ତ୍ତ ଏକ ୧୯୬୪ ମସିହାରେ । ପାରଶ୍ରିର କଳା ହଜିଯାଉଥିବା ବେଳେ ଏହାର ପୁନରୁଜ୍ଞାର କରି ନବଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରି ସମସାମ୍ୟକ କଳାରେ ପରିଶର୍ତ୍ତ କରିବା ଦିଗରେ ନିଜକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାଣରେ ସମୟ ଦେଇଛନ୍ତି ସେ । ତାଙ୍କର ପରିବହନାରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଆସୁନ୍ତି ପୃଥିବୀର ବିରଳ ଜନକଣ୍ଠେ କଳାମହୋସବ, ନବମାତ୍ରକା ପୁଜା, ଲକ୍ଷ୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟାପାଦ

ଖୋଟି, ମୁହଁ ଆଦିବାସୀ କଳାଶିବିର, ପଚିଦିଅଁ ଅଙ୍କନ, ଫେସ୍ବୁକ କବିତା ଆସର, ଅକ୍ଷରରୁ କାର୍ତ୍ତ୍ତମା ଅନ୍ତାଳିନ ଶୈକ୍ଷିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭଲି ଅଶିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯେଉଁରେ ସବୁବର୍ଗ ଲୋକେ ଏକାଠି ହୋଇ ଉପକୃତ ହୋଇପାରୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ବିରଳ ଜୀବ ନୀଳରକ୍ତ କଙ୍କଡ଼ାର ସ୍ଵରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସଂଘର୍ଷ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଏହି ଶିଳ୍ପୀ, ପରିବେଶବିଦ୍ରି ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଜନତିଶିଳ୍ପୀ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଙ୍କନ କରିଛନ୍ତି । ଡେଶିଶା ଲକ୍ଷିତ କଳା ଏକାଡେମୀ (୧୯୮୭), ଏକାଡେମୀ ଅନ୍ତାଳିନ ଆର୍ଟ୍ସ (୧୦୦୦), ଯାଜପୁର ପାଇଁ ଏକାଡେମୀ (୧୦୦୩), ମାପକ ଆର୍ଟ୍ ଗ୍ରହଣ (୧୦୦୮), କେତ୍ତିତ୍ରେ ପାଇଁ CIFF ସ୍ଥାର ବେଶ ଉତ୍ସୁମେଣ୍ଟାର ଏଣ୍ଟ ଢାଇରେଇ ଆଖାର୍ତ୍ତ, ଦୂରଦୂରନ ନେଟ୍ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ୍ ୨୦୨୧ପାଇଁ ଡେଶିଶା ସିଟିଜେନ ଆଖାର୍ତ୍ତ ଭଲି ଅନେକ ପୁରୁଷାଳ୍ପାପୁ କେବୁ ଦାସ ଡେଶିଶା ଲେଖକା ସଂପଦ ତରଫରୁ ସନ୍ଧାନ, ଛନ୍ଦା ଆରାମ୍ୟ ସନ୍ଧାନ, ଶିଳ୍ପୀ ଉଦୟମାରାମଶ ଜେନା ସୃତି ସନ୍ଧାନ, ତିତ୍ରକଳା ସନ୍ଧାନ, ଲୋକଶିଳ୍ପୀ ସନ୍ଧାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ସନ୍ଧାନ, ତିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ ସନ୍ଧାନ, ଉତ୍ସକାରୀ ସନ୍ଧାନ, ଭଲି ଖୁବ ମଧ୍ୟକାରୀ ସନ୍ଧାନରେ ପ୍ରପାଦିତ ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ ସେ କରିଥିବା ଏକକ କଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ ତାଙ୍କ ବିରଳ ବ୍ୟକ୍ତିଭର ଆର୍ଥ ଏକ ଉତ୍ସବରଣ । ଜର୍ମାନୀରୁ ଜାମସେଦପୁର ଯାର୍ଥ, ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ବେଜାଲୁରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଟ୍ ଗ୍ରାମେରାରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଓ ପ୍ରଶର୍ତ୍ତ ହୋଇଛି ତାଙ୍କ ତିତ୍ରକଳାର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ର ଯଥା ବାଲୁକା କଳା, ଲୋକକଳା, ଖୋଟି ଓ ଜନ କାମ ପାଇଁ ଅଧିକ କରିଥିବା କରିଅଥାବା ଏହି ମହାନ ଶିଳ୍ପଜଣଙ୍କ ଜାତୀୟ ତଥା ଆନ୍ତରିଜୀବ ଖ୍ୟାତିସମନ ଲେଖକ ଓ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ପାଇଁ ସହସ୍ରାଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ଅଳକରଣ କରିଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିତ୍ତ୍ର ପାଇଁ କେବୁ ସମେଶ ରଖିବାକୁ ବାହାରି ଉତ୍ସବରେ ସେ କୁହାନ୍ତି, "ନିଜ ହାତପାଆତ୍ମାରେ ଅନାଲୋଚିତ ଓ ଅନାବୃତ ହୋଇ ପଢିରିଥିବା ଅସମ୍ଭବ ଏତିହ୍ୟକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରି ନିଷାର ସହ କାମ କଲେ ନିଜର ତଥା ସମାଜର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।" କଳାକୃତ୍ବକୁ ସ୍ଥାନୀୟତାର ବିଶେଷତାରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ କରିବା ତାଙ୍କୁ ଅମର କରି ରଖିବ ।

-ମାନମୟୀ ରଥ

ପ୍ରିସ୍ପାଲ୍ ସେଣ୍ଟ ଜାରିଏସ କିନ୍ତୁ,
ବାଲୁପୁର, ପୁରୀ

ମୋ: ୭୯୭୮୪୭୯୯୯୯୯୯୯୯୯

ମୋ ପାଇଁ ବସ୍ତି କଣିଥୁଲି

ମଣିଷର ସ୍ଵର ଅସୁମାରୀ ଓ ଆଶା ଅସୁମାରୀ । ହେଲେ ଜୀବନ ଚାଲୁଥାଏ ତା' ବାଗରେ । ସ୍ଵପ୍ନ କେବେ ସାକାର ହୁଏ ତ କେବେ ନାହିଁ । ବାପା, ମା', ଭାଇ ତା' ସହିତ ପାଞ୍ଚ କକେଇ, ଜେଜେବାପା, ପିତାମା ଏମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ବିରାଗ ଯୌଥ ପରିବାରରେ ମୋର ଜନ୍ମ । ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ୍ୟତା ଯେନତେନ ପ୍ରକାର ଚାଲେ । ସୁଲ୍ଲ ହୁଟ୍ଟ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ପାଖେ ଗଣିତ ଓ ବିଜ୍ଞାନ, ବୋଉ ପାଖେ ସାହିତ୍ୟ, ଜେଜେମା'ଙ୍କ ପାଖେ ଲତିହାସ, କକେଇଙ୍କ ପାଖେ ଭୂଗୋଳ ପଡ଼ା । ଚିତ୍ରସନ ତ ଭାବିବା ସ୍ଵପ୍ନ ଥିଲା । କେବେ କେମିତି ସାଙ୍ଗେ ପ୍ରଗୋଚନାରେ ଚିତ୍ରସନ ଗଲେ ପଇସା ଅଭାବରୁ ଦୁଇମାସ ପରେ ଛାଢି ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଜେଜେବାପାଙ୍କ ପେନସନ ଓ ନନ୍ଦାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧିନଷ୍ଟ ସନ୍ଦେଶ ସିରିଜ୍ ଜୁମ୍ରତାର ଲଞ୍ଚିନ୍ୟରର ସଞ୍ଚ ବେତନ, ତା'ପରିତ ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାର ଦାୟିତା । ସମସ୍ତେ ପରିତ୍ୟାଗ ରୋଜଗାରିଆ ଦୁଇଜଣ । ଦରମା ଆସୁ ଆସୁ କୁଆଡ଼େ ଯେ ଖେପିଯାଏ ତାହା ଜଣାପଡ଼େନି । କିଛି ମାରି ବିକ୍ରିଲେ ନନ୍ଦା କହୁଛି ପହିଲା ପରେ କେବେ ବି ଆସେନି । ଯାହିତାହି କରି ଦଶମ ଓ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ, ଭାଇର ଓ ସାନ କାକାଙ୍କର ପୁରୁଣା ବହି, ମୋତ୍ର ଜତ୍ୟାଦିକୁ ପଡ଼ି କାମ ଚଳିଗଲା । ହେଲେ କଲେଜରେ ଯୁକ୍ତ ତିନି ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ (ସନ୍ଧାନ) ନେବାରୁ କୁଆ ବହି ଦରକାର ହେଲା । କଲେଜ ଲାଇବ୍ରେରାର ବହି ପୁରୁଣା ଏହିସନ କହି ସାର ମନା କଲେ ତାକୁ ପଡ଼ିବାକୁ । ନୁଆ ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ ବହି ଯେଉଁଥିରେ ସବୁ ନୁତନ ପ୍ରାଣାଳୀ, ଜେମେଟିକ୍ସ୍, ଯୁଗେଟସନ ଲତ୍ୟାଦି ଥିଲା, ତାହା ସେତେବେଳେ କଲେଜ ଛକ ବହି ଦୋକାନରେ ଦିଲୁଥିଲା । ତା' ପରଦିନ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ପହଞ୍ଚ ଦେଖେତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତକ ହାତରେ ସେହି ବହିରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଥିଲା । ଦିନେ ଦୁଇଦିନ ପିଲାଙ୍କୁ ଧାର ମାଗିଲି ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜର ନୁଆ ବହି ପାଇଁ ଲୋଭ ଥିଲା ; ସେଥାରୁ କେହି ଦେଲେନି । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ିବାବେଳୁ ମୁଁ ବିଜିନ ଭକ୍ତତା, ରଚନା ଲିଖନ, ଗଞ୍ଜ ଲିଖନ ଲତ୍ୟାଦି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗନେଇ

ତେରସାରା କଷ୍ଟ, ସର୍ଟିଫିକେର ପାଉଥିଲି ଆଉ ସେସବୁକୁ ସାଇଟିକି ରଖୁଥିଲି । ଦିନକର କଥା । କଲେଜରୁ ଫେରି ବହିଟି ପାଇଁ ମୋର ଆକୁ ଆବେଦନରେ ନନ୍ଦାଙ୍କ ଆଖି ଛଳଛଳେଇ ଗଲା । କିଛି କହି ନପାରି ବୋଉ ଆଡ଼େ ସେ ଅନେଇଲେ । ବୋଉ ତକିଆ ତଳୁ କିଛି ଶୁରୁରା ବାହାର କଳା, ସମୁଦ୍ରାମ ଦୁଇଶହ ଚଙ୍ଗ । ହେଲେ ବହିଟର ଦାମ ଥିଲା ତିନିଶହ ଦଶ ଚଙ୍ଗ । ବୋଉ କହିଲା – ଚିକିତ୍ସା ରହିଯାଇଥାଏ ଆସୁ । ଭାଇ ମଜା କରି କହିଲା – ହେ ! ଏତେ କଷ୍ଟ ପ୍ରାଇଜ ପାଇଁ ପରା ଯା ସେସବୁକୁ ବିକି ବହି କିଣିଦେବୁ । ତା' କଥା ଶୁଣି ମୋତେ ଭାବି ରାଗ ଲାଗିଲା । ମୁଁ ସେଠାରୁ ବୁଝାଯାପାଇସାପ ପଳାଇ ଆସି ଜେଜେମା' ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଉଥିଲେ ସେଇଠି ବସି ପ୍ରାର୍ଥନା ଗାଉ ଗାଉ ଭାବିଲି, ହେ ଭାବାନ ମୋତେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଚଙ୍ଗ ପ୍ରାଇଜ ଦିଲେବୁ । ଏଇ କଥାକୁ ମାସେ କିଛି ଯାଇଥାଏ । ତା'ରି ଭିତରେ ସାଙ୍ଗଙ୍କାରୁ କୌଣସି ମତେ ବହି ନେଇ ମୋର କରି ମୁଁ ପଢ଼ୁଥାଏ । ହଠାର ଦିନେ କଲେଜର ଲିଟେରାରା ସେବ୍ରେଗାରୀ ଏକ ବକ୍ତା ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ନୋଟିସ୍ ଆଣିଲା । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ କୁପାରୁ ସେଥାରେ ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷର ଭାବେ ତିନିଶହ ପଗାଶ ଚଙ୍ଗ ଜିତିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋତେ ହେଲେ ମିଳିଲା । ଘରକୁ ଫେରିବା ବାଟରେ ସେହି ଚଙ୍ଗରେ ବହି ଦୋକାନରୁ ଆବଶ୍ୟକ କିଣିନେଲି । ବଳିଆସ ଆହୁରି ଚାଲିଶ ଚଙ୍ଗ । ସେଠୁ ଆସୁଆସୁ ଘର ଆଉ ଅଛୁ ଦୂର ଅଛି ଦେଖିଲି, ଚରିବାକୁ ଯାଇଥାଏ ଆମ ଗାଇକୁ ଆସୁଥାଏ ଆମ ଗଭର୍ତ୍ତା ଗୋଟିଏ ହୁଏ ପାଇଁ ତା'ର ବୁଢା ଆକୁନ୍ତିରୁ ରକ୍ତ ଖରଣ ବହି ବହି ଯାଇଛନ୍ତି । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ପାଖେ ତା'ଗୋକାନରୁ ପାଶି ଆଣି ତା' ଗୋଡ଼ ପୋଇଦେଲି । ଟିକେ ଦୂରରେ ଥିବା ଏକ ଥିଷଧ ଦୋକାନରୁ ବ୍ୟାଣ୍ଡର, ଭୁଲା ଓ ନିଯୋତ୍ରିତ କିଣି ତା' ଗୋଡ଼ ବ୍ୟାଣ୍ଡର କରିଦେଲି । ଏତେ ସୁରୁ ପରେ ବି ଆସୁରି ପାଞ୍ଚ ଚଙ୍ଗ ଥିଲା ମୋ ହାତରେ । ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ଗୋବିନ୍ଦ ମୁହଁର ହସ ଆଉ ମୋ ହାତରେ ଥିବା ବହି ସବୁ କିନ୍ତି ଘରଣାକୁ ବଖଣି ଦେଉଥିଲା । ନନ୍ଦା ବି ଅପିସରୁ ଫେରି ବୁଝ ବୁଝ ସବୁକୁ ହସିବାର ହସିତ ଦେଲେ । ଉଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ ବହିର କରିବ କରିବ ପୁଲାଟିର ହସିତ ମୋ ଘରର

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଲେଖକା ତଥା ସ୍ତ୍ରୀ ଯୁବ୍ୟବର ସୁପ୍ରି କର ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...
ପ୍ରିୟ ମଣିଷ ମାନଙ୍କର ହସ ସବୁ ମିଶି ଏକାକାର ହୋଇଯାଇଥିଲା ସେଦିନ । ମୋ ଆଖି ଆଗରେ ଝିଲମିଲ କରୁଥିଲା ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ସୁନେଲି ଭବିଷ୍ୟତ । ବଳକା ପାଞ୍ଚ ଗଜକୁ ମୁଁ ମୋର ପଇସା ଠାରେ ଗଲାଇ ଦେଇଥିଲି ୦୩ କରି । ମୋ କାନକୁ ସେଦିନ ସେହି ୦୩ ଶରଟି ଭାବି ମଧ୍ୟର ଶୁଭିଥିଲା ।

ସାଥୀ

ଲୁଚି ଲୁଚି ଥାସି ସପନ ରାଣୀ, ନିର୍ମିଷକେ ନେଲା ପନକୁ କିଣି

ପ୍ରକାଶ-ସେ ସବୁବେଳେ ମୋ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆସୁଛି । ମୋତେ ଲାଗୁଛି ସତେ ଯେମିତି ସେ ମୋ ମନକୁ କିଣି ନେଇଛି । ହେଲେ ଏହା କେମିତି ହୋଇଗଲା ତାହା ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ।

—ଦେବେନ୍ଦ୍ର କୁମାର, କଟକ

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ବି ବେଳେବେଳେ କେଉଁଠି, କେମିତି ହୁଏ ତାହା ଜାଣିବା ସହଜ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ବର୍ଷମାନ ଆପଣ ନିଜ ସପନ ରାଣୀ, ନିର୍ମିଷକେ ନେଲା ମନକୁ କିଣି । ତେଣୁ ଯଦି ସେହି ସପନ ରାଣୀର ଠିକଣା ଜାଣିଛନ୍ତି ତେବେ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ବହି ପିନ୍ କରିଦିଅଛୁ । ଏଥର ଆଉ ପ୍ରେମକୁ ସପନରେ ସୀମିତ ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ । ଯଦି ମୁହଁ ପରି ପରି ଗ୍ରାନ୍ ସିଗରାଲ ମିଳିଗଲା ତେବେ କେବଳ ଧାତି ଦେଖୁ ସତର୍କତାର ସହ ମାତି ଚାଲନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶ-ମୋ ପ୍ରେମକା କଥା ଭାବି ଦିନ ବିଟି ଯାଉଛି । ହେଲେ ମୋର ଏହି ଭାବନାର କେବେ ଅନ୍ତ ହେବ କହିବେ କି ସାଥୀ ?

—ଅମରନ, ବାଲେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ନିଶା ଥରେ ଯାରିଲେ ଭଲ ମନ ଜଣାପାଇସାନ୍ତି ନିଅନ୍ତି । ଯାହାକୁ ମନକୁ ମନ ଭଲ ପାଇ ବସିଥିଛନ୍ତି ତା' କଥା ଭାବି ଦିନ ବିତ୍ତିଯାଉଛି । ଅର୍ଥାତ୍, ‘ଅଧୁରା କଥା ଅଥୟ ମନ, ଭାବନାରେ ବିତ୍ତ ଯାଉଛନ୍ତି ଦିନ’ । ତେଣୁ ସେହି ଭାବନା ରାଜ୍ୟରୁ ଯେତେ ଶାନ୍ତି ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତି । ଯାହାକୁ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି ତା' କଥା ଭାବି ଦିନ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଯେତେ ଶାନ୍ତି ନିର୍ମଳ ରଖନ୍ତି । ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଧୋକା ଖାଲୁଥିଲେ ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ଯଦି ସବୁକୁ ଯେତେ ଶାନ୍ତି କରନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ ଆଗେଇବା ଠିକ୍ ହେବ ତ ?

—ପ୍ରଭାତ ପୁହାଣ, କେତ୍ରାପତ୍ର

ଉତ୍ତର: ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲି ପାରୁନାହାନ୍ତି ହେଲେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ ନିଶା ଯାରିଲାଣି । ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ବେଳେ କବାପି ଦୂରକ୍ତ ନିଅନ୍ତି ନାଥାରେ ଗୋଡ଼ ରଖିବାରେ । କାରଣ ଭିଷମତିରେ ଏହା ବିପଦକୁ ଭାବିଦୀବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ପ୍ରେମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ମନକୁ ନିର୍ମଳ ରଖନ୍ତି । ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଧୋକା ଖାଲୁଥିଲେ ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ଯଦି ସବୁକୁ ଯେତେ ଶାନ୍ତି କରନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ବିଅନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ ବକାଇଛନ୍ତି ତେବେ ଏମିତିକା ପ୍ରେମକାଟିଏ ଖୋଜନ୍ତି ? ଯିଏ ସାରା ଜୀବନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥିବା

ସୁଲ୍ଲ, କଲେଜ ଯିବା
ପାଇଁ ହେଉ କି ଅପିସ ଅବା ଆଉଟିଁ,
ବ୍ୟାକପ୍ୟାକର ଆବଶ୍ୟକତା ସବୁଠି
ପଡ଼େ । ତେବେ ଯଦି ଏହି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ
ଅନ୍ୟଠାରୁ କିଛି ଭିନ୍ନ ଓ ଅଜବ ହୁଏ
ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଆକର୍ଷଣର
କେନ୍ଦ୍ର ହେବ ସେଥିରେ ସଦେହ ନାହିଁ
ଜାଣନ୍ତୁ ସେମିତି କେତେକ ଅଜବ
ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଶ୍ରୀମାନ ସାଇଜ ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ: ଏହି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ
ପାଖାପାଖୁ ଏକ ମଣିଷ ଆକାରର । ଏହା ଏତେ ବଡ଼
ଯେ, ଅନେକ ଜିନିଷ ଏଥରେ ରଖି ହେବ ଅଧିକ ଜିନିଷ
ରହୁଥିବାରୁ ଓଜନ ହୋଇ କାନ୍ଦା, ପିଠିରେ ଅଧିକ ଚାପ
ପଡ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା ରହୁଥିବାରୁ ଏଥରେ ମିଳିଲ ଷ୍ଟ୍ରୀପ ବି ରହିଛି ।

ଚିକ୍କ ବର୍ଗର ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ: ସାଦିଷ୍ଠ ଚିକ୍କ ବର୍ଗର ପରି
ଦେଖାଯାଏ ଏହି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ । ହେଲେ ଏହି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକରେ
ବହି, ଖାତାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନ୍ୟ ବହୁ ଜିନିଷ ବି ରଖିଛେ ।

ଅକ୍ଷୋପସ ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ: ଏହି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକକୁ କ୍ୟାରା
କଲେ ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି ଏକ ଅକ୍ଷୋପସ ପିଠିକୁ ଜାରୁଛି
ଧରିଛି । ବେଶ ଅଜବ ଦେଖିବାକୁ ଏହି ବ୍ୟାଗ ।

କଞ୍ଚାମାଂସ ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ: ତାଜା କଞ୍ଚାମାଂସ ଖଣ୍ଡ ପରି
ଦେଖିବାକୁ ଏହି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ । ଏହା ଏତେ ସତସତିକା ଲାଗେ
ଯେ, ସତର୍କ ରହିବା ଜରୁରୀ ଯେମିତି କୌଣସି ମାଂସାଶୀ
ପ୍ରାଣୀ ଖାଇବା ପାଇଁ ପଛରେ ପଡ଼ି ନ ଯାଏ ।

ଲେଦର ଭ୍ରାଗନ ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ: ରମତାରେ ତିଆରି ଏହି
ବ୍ୟାକପ୍ୟାକକୁ କ୍ୟାରା କଲେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ଏକ

ଅଜବ ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ

ସତସତିକା ଭ୍ରାଗନ କାନ୍ଦାରେ ଖୁଲି ରହିଛି ;
ଯାହାକି ବେଶ ଅଜବ ଦେଖାଯାଏ ।

ନିଜଙ୍କ ଚର୍ଟଲ ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ:

କିମ୍ବାର ଖୋନ ଉଥା କାର୍ତ୍ତୁନ କ୍ୟାରେକ୍ତର
ନିମ୍ନଙ୍କ ଚର୍ଟଲ ଶରୀର ପରି ଦେଖାଯାଏ
ଏହି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ । ତେଣୁ ଏହାକୁ କ୍ୟାରା
କଲେ ନିମ୍ନ ଜା ଚର୍ଟଲ ପରି ନିଜକୁ ମନେ
କରିବେ ।

ପୋକ ପରି ବ୍ୟାକପ୍ୟାକ: ଉଚ୍ଚ

ବ୍ୟାଗକୁ କ୍ୟାରି କଲେ ପିଠିରେ ଏକ
ବଡ଼ ପୋକ ଚଢି ଥିବା ପରି ଲାଗେ ।
କିମ୍ବା ପିଲାଙ୍କୁ ଏହି ବ୍ୟାଗ ମଜାଦାର
ଲାଗିପାରେ । ହେଲେ କେହି କେହି ଏହାକୁ
ଦେଖୁ ସତ ପୋକ ଭାବି ଉପିପାରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶି ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶି ପାଇବ ।

ପ୍ରାୟ

ପ୍ରାୟ

ଡିପାତ୍

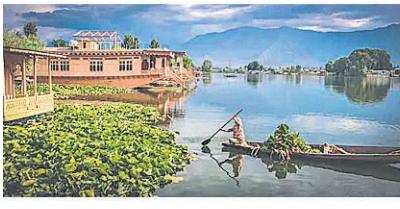
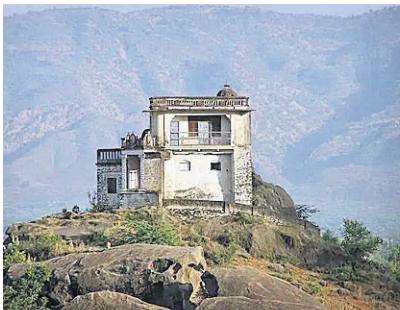
ବର୍ଷି ସୋମ୍ୟକୁ—ସାଙ୍ଗ କହିଲୁ ଦେଖ,
ବିବାହିତ ପୁରୁଷ ଓ ଅବିବାହିତ ପୁରୁଷ
ଭିତରେ କ’ଣ ଫରକ ଓ ସେମାନେ
କ’ଣ କରିପାରନ୍ତି ।
ସୋମ୍ୟ—ଅବିବାହିତ ପୁରୁଷ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶନ୍ତି । ଆଉ ବିବାହିତ
ପୁରୁଷ ପରିବା...
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶନ୍ତି ।

ସୁଦର

ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ନୂଆ ଶାରି ପିଷି-ହେଇଛି, ମୁଁ
କେମିତି ଦେଖାଯାଉଛି ?
ସ୍ଵାମୀ—ସୁଦର ।
ସ୍ତ୍ରୀ—କହୁନ, କେତେ ସୁଦର ?
ସ୍ଵାମୀ—ଏତେ ସୁଦର ଯେ, ଜାହା ହେଉଛି
ତମଭଲି ଆଉଜଣକୁ ବାହା ହେଇଯିବି ।

ପ୍ରତିଶୋଧ

ପପୁ ପାର୍କରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଖାଲିରେ
ବସିଥାଏ । ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ତା’ର ସାଙ୍ଗ ଏହା
ଦେଖୁ— ତୁ ଏମିତି ସମୟ ବରବାଦ କାହିଁକି
କରୁଛୁ ?
ପପୁ—ମୁଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନ ଉପରେ
ସାଙ୍ଗ—କେଉଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ଓ କାହାରୁ
ନଉଛୁ ?
ପପୁ—ସମୟ ମତେ ବରବାଦ କରିଦେଇଛି ।
ଏବେ ମୁଁ ତାକୁ ବରବାଦ କରୁଛି । ହିସାବ
ବରାବର ।

**ଭାରତରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀର
ଅଭାବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତନ୍ମଧରୁ
ବି ଏମିତି କିଛି ଶ୍ଵାନ ରହିଛି;
ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ଷକ ବାରମାସ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ବେଶ ଭିଡ଼
ଲାଗି ରହୁଥିବା ପରିଲକ୍ଷିତ
ହୋଇଥାଏ ଏଠାରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ନୂଆ ନୂଆ ଶ୍ଵାନ ବୁଲି
ଦେଖିବା ସହ ଅନେକ ଅନୁଭୂତି
ସାଉଁଟି ପାରିବେ...**

* **ବିଜ୍ଞାନ :** ଏହା ନିଜର ଔତ୍ତାସିକ ଶ୍ଵାରକୀ, ମନ୍ଦିର, ବଜାର ଥଥା ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ ପାଇଁ ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଳ କରିପାରିଛି । କହିବାକୁ ଗଲେ ଏଠାରେ ବର୍ଷକ ବାରମାସ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କର ଗହନି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ; କାରଣ ଏଠାକାର ବାତାବରଣ ବୁଲାବୁଲି କରିବାକୁ ଯେତିକି ମନୋରମ ରହିଥାଏ, ଶ୍ଵାମୀୟ ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ବି ସେତିକି ହୃଦୟରୁଥୁାଁ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣ୍ୟତଃ ଏଠାରେ ଥିବା ଲୋଟ୍ସ ଚେମ୍ପଳ, ଲଣ୍ଠିଆ ଗେଟ, ଲାଲ କିଲା, ଅକ୍ଷରଧାମ ମନ୍ଦିର, ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ଜାମା ମର୍ମିଦ ଜତ୍ୟାଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ବେଶ ଆକୃଷ କରେ ।

* **ଆଶ୍ରା :** ଭାରତରେ ଥିବା ପ୍ରମୁଖ ଦର୍ଶନୀୟମୂଳାନ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ । କାରଣ ଏଠାରେ ରହିଛି ପୃଥ୍ବୀର ସପ୍ତମୀୟ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ରାୟ ; ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି ତାଜମହଲ । ଏହାର ଅପୂର୍ବ ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ଦେଶବିଦେଶରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟତଃ ବର୍ଷକ ବାରମାସ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଗହନି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

* **ଗୋଆ :** ଏଠାରେ ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବିର ରହିଛି ; ଯେଉଁଠାକୁ ବର୍ଷର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ବୁଲି ଆସିଥାଏ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖ୍ୟତଃ ସକାଳ ସମୟରେ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜଳକ୍ରୀଡ଼ାର ମଜା ନେଇଥାଏ ଏବଂ ସମ୍ପାଦନୀୟ ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟତ ଅପୂର୍ବ ଶୋକାକ୍ରମ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ରାତିରେ ନାଚାତର ଆସରରେ ସେମାନଙ୍କର ସମୟ କେମିତି ବିତ୍ତିଯାଏ ଆଦୌ ଜଣା ପାତେନି । ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଗହନରେ ଏହି ଶ୍ଵାନରିତି ଲୋକପ୍ରିୟତା ଦେଇ ଅଧିକ ରହିଥାଏ ।

* **କେବଳ :** ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବୁଲିଗଲା ଭଲି ଏକ ମନୋରମ ଶ୍ଵାନ ହେଉଛି କେବଳ । କାରଣ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ ; ଯାହା ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କୁ ବେଶ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ଦିଶେଷକରି ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠ, ସେଥିପାଇଁ ତ ଅନେକେ ଏହାକୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଭୂମି ବେଳି କହିଥାଏ ।

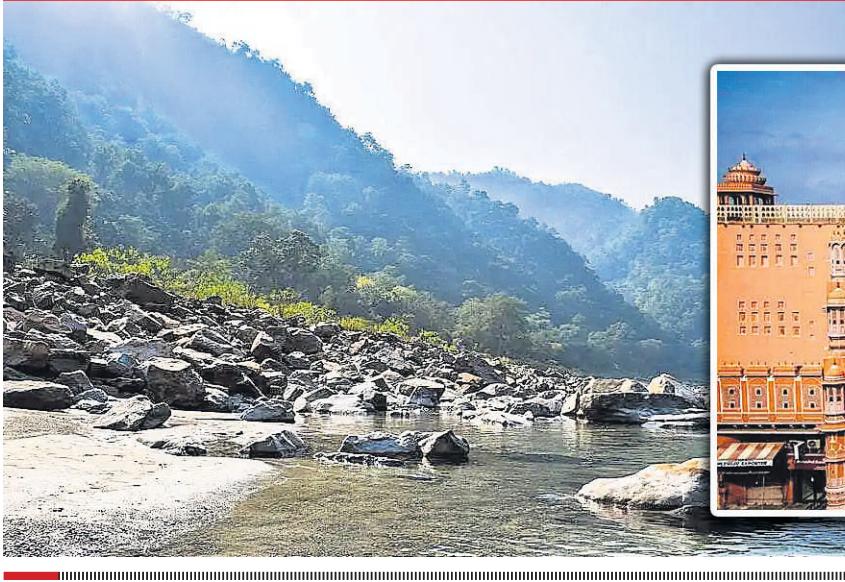
କେବଳ ସେତିକି ବୁଝେଁ ଏଠାକାର ଜକୋ ରୁଚିଜିମର ମାହୋଲ ଏବଂ ବ୍ୟାକ ଡ୍ରାଇଭର ଶୋଭା ବି ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କ ବେଶ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷତମାମ୍ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷତ ହୋଇଥାଏ ।

* **ମଧ୍ୟପ୍ରେଦେଶ :** ଏହା ହେଉଛି ଭାରତର ଏମିତି ଏକ ରାଜ୍ୟ ; ଯାହା ନିଜର ଔତ୍ତାସିକ ଶ୍ଵାରକୀ, ମନ୍ଦିର ଥଥା ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦୂର୍ଗ ଓ ମହଲ ଦ୍ୱାରା ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କୁ ଖୁବ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ତା'ଙ୍କା ଏଠାରେ ଅନେକ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ବନ୍ୟପ୍ରାୟ ଅଭ୍ୟାସଣ ବି ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଆଗନ୍ତୁକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ପ୍ରଶ୍ନପକ୍ଷୀ ତଥା ବୃକ୍ଷଲତାକୁ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ । ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷପାଇଁ ଶୁଳାବୁଲି କଳା ଭଲି ଏକ ପରଫେର୍କ ଡେଶିନେଶନ ହେଉଛି ଏହି ଶ୍ଵାନଟି ।

* **ବେଳାଲୁହୁ :** ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବେଳାଲୁହୁ ବୁଲି ଯାଇହେବ । ଦିଶେଷ କରି ଏଠାରେ ଶପି କରିବାରେ ଭଲ ପାଇଦା ଥାଏ । କାରଣ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଶ୍ଵାମୀୟ ମଳାହୁଡ଼ିକରେ ଭଲ ଅଫର ସବୁ ଦିଆଯାଇଥାଏ । କେବଳ ଶପି ନୁହେଁ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ରଜାରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବି ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ ; ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ନିଆରା ଖୁସି ଦେଇଥାଏ । ତା'ଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଗହନ୍ତିଲେ ଏଠାରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଔତ୍ତାସିକ ଶ୍ଵାନ ବୁଲି ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ବି ସାହିତ୍ୟପାରିବେ ।

* **ଲାକ୍ଷାଦ୍ୱାପ :** ବ୍ୟପ୍ରମାୟ ଜାବନରୁ ସମୟ ବାହାର କରି ଯଦିଆପଣ କେଉଁ ଏକ ଶାତିପ୍ରଶ୍ନଶ୍ଵାନରେ ଛୁଟିକଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଲାକ୍ଷାଦ୍ୱାପ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ବେଶ ହେବ । କାରଣ ଏଠାକାର ଶାତ, ସ୍ଵରଦର ବେଳାଭୁମି ମନକୁ ବେଶ ଆରାମ ଦେଇଥାଏ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏଠାରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିବା ସହ ଫଳ ଉଠାଇପାରିବେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜଳକ୍ରୀଡ଼ାର ମଜା ନେଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଗହନରେ ଏହି ଶ୍ଵାନରିତି ଯେଉଁଠାକୁ ବେଶ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ ।

ଏହାଛଢ଼ା ଭାରତରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଶ୍ଵାନ ବି ରହିଛି, ଯେଉଁଠାକୁ ବର୍ଷପାଇଁ ବୁଲି ଯାଇହେବ ।

ଲିପସ୍ଟିକ୍: କିଣିକଥା

୩୦ର ସୌଦର୍ଯ୍ୟ ବଡ଼ାଏ ଲିପସ୍ଟିକ୍। ତେବେ ଆମେ ଯେଉଁ ଲିପସ୍ଟିକ୍ ଏବେ ଦେଖୁଛୁ, ସେହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା ଲାଗି ଲିପସ୍ଟିକ୍କୁ ୪୦୦୦ବର୍ଷ ଲାଗିଛି। ମହାର୍ଷି ବାସାୟନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ କାମସୁତ୍ରରେ ୩୦କୁ ରଙ୍ଗେଇବା ଲାଗି ମଳି ରଙ୍ଗ ଲାଖ, ମହମ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଫଳରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ବର୍ଷତଃ। ଆଉ କିନ୍ତୁ ତ୍ୟଥେ ମୁମେରିଯ ସମାଜ ର ବିକାଶ ସମୟରେ ମହିଳାମାନେ ୩୦କୁ ସଜାଇବା ଲାଗି ବିଭିନ୍ନ ରଦ୍ଦକୁ ଗୁଣ୍ଠଳିତ କରି ୩୦ରେ ଲଗାଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ଲାନରେ ଫଳ ରସ ଓ ଫୁଲର ବ୍ୟବହାର ବି କରାଯାଉଥିଲା। ତେବେ ୩୦କୁ ରଙ୍ଗେଇବା ଲାଗି ସବୁବେଳେ ନାଲି ରଙ୍ଗ ମହଦ ରହି ଆସିଛି। କୁହାୟାଏ ୪୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଲିପସ୍ଟିକ୍ ରାଣୀ କିଓପେଗ୍ରା ନିଜ ଆଖ୍ତା ସୁଦର କରିବା ଲାଗି କଞ୍ଜଳ ଲଗାଉଥିଲେ ଓ ୩୦କୁ ରଙ୍ଗାଇବା ଲାଗି ଏକପ୍ରକାରର ପୋକକୁ ମାରି

ତାକୁ ବାଟି ସେହି ପେଷ୍ଟକୁ ୩୦ରେ ଲଗାଉଥିଲେ। ତେବେ ୫ମ ଶତାବ୍ଦିର ଆରବ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅବୁଲକାସିସ କୁ ସଲିତ ଲିପସ୍ଟିକର ଆବିଷାରଭାବେ ଗଣନା କରାଯାଏ। ତେବେ ଜାଣି ଆଖ୍ତାର୍ୟ ହେବେ, ଏମିତି ବି ସମୟ ଆସିଥିଲା ଯେବେ ଯଦି କୌଣସି ମହିଳା ୩୦ରେ ଲାଲ ଲିପସ୍ଟିକ ଲଗାଉଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମରେ ସଲତାନ ବା ତାହାଣୀ କୁହାୟାଏଇଥିଲା। ଏହବାଦ କିନ୍ତୁ ପ୍ଲାନରେ ତ ଲିପସ୍ଟିକକୁ ଦେହଜୀବାଙ୍କ ସହ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଇଥିଲା। କେବଳ ଦେହଜୀବାମାନେଁ ଲିପସ୍ଟିକ ଲଗାନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯାଉଥିଲା। ହେଲେ ଯେବେ ତ୍ରେନେର ରାଣୀ ଏଲିଜାବେଥେ ୧ ନିଜ ମେକଥିପ ପାଇଁ ଲିପସ୍ଟିକ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏହି ଧାରଣା ବଦଳିବାକୁ ଲାଗିଲା। କୁହାୟାଏ ରାଣୀ ଏଲିଜାବେଥିଙ୍କ ମୁହଁରେ ଅନେକ ଦାଗ ଥିଲା ତେଣୁ ତାକୁ ଲୁଗାଇବା ଲାଗି ସେ ଧଳା ତୁର୍ଣ୍ଣ ଲଗାଇ ମୁହଁକୁ ଧଳା କରିଦେଉଥିଲେ। ଆଉ ୩୦ରେ ଲାଲରଙ୍ଗ ଲିପସ୍ଟିକ ଲଗାଉଥିଲେ। ସେହି ଲିପସ୍ଟିକରେ କ୍ଷତିକାରକ ସାମଗ୍ରୀ ମିଳିଥିଲା। ହେଲେ ସୌଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ଏହାକୁ ଲଗାଉଥିଲେ। ଏଲିଜାବେଥିଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ଅନ୍ୟ ମହିଳା ବି ଲାଲ ଲିପସ୍ଟିକ ଲଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ୧୮୮୪ରେ ପ୍ରେଞ୍ଚ ପରପୁୟମ କମ୍ପାନୀ ‘ଗୁଲେରିଯନ’, ଲିପସ୍ଟିକକୁ କମ୍ପର୍ଟିଆଲୀ ବିକ୍ରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା। ଏହି ଲିପସ୍ଟିକରେ କମ୍ପାନୀ ବି ଡ୍ୟାକ୍ସ, କ୍ୟାଷ୍ଟର ଅଧିକ ଓ ହରିଶର ଚର୍ବି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା। ଆଉ ସେହି ଲିପସ୍ଟିକକୁ ସିଙ୍ଗ ପେପରରେ ଗୁଡ଼ାଙ୍କ ବିକ୍ରି କରାଯାଉଥିଲା। ୧୯୧୪ରେ ଲିପସ୍ଟିକ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସିଲିନ୍ଡ୍ରିକାଲ ରୂପରେ ଆସିଲା। ୧୯୨୦ ବେଳକୁ ଲିପସ୍ଟିକ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ପାଲିଟିଗଲା। ୧୯୨୩ରେ ଜେପ୍ପ କୁର୍ବା ମେସନ୍ କ୍ଲନ୍ଯିକର ଲିପସ୍ଟିକର ମୁହଁଥିବା ସିଲିଣ୍ଡର ପରି ବୁଝି ତିଆରି କରିଥିଲେ। ଯାହାକି ଏବେବି ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି। ଏହାପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଲିପସ୍ଟିକରେ ଅନେକ ବିକାଶ ଘଟିଲା। ଆଉ ୩୦କୁ କୌଣସି କ୍ଷତି ନ ପହଞ୍ଚାଇବା ଭଲି ଅନେକ ଲିପସ୍ଟିକ ବଜାରରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି।

କାପେରେ ସୁନ୍ଦରୀ ରୋବୋ

ଦ୍ୱାରାଇର ତୋନା ସାଇବର କାପେ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ପୁଥିବାର ପ୍ରଥମ କାପେ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ରୋବୋ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ। ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଖୋଲା ରହିବ ଏହି କାପେ ଓ ଏଥରେ କାମ କରିବେ ମତେଲଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ଦରୀ ରୋବୋ। ଉଚ୍ଚ କାପେରେ ସେଲୁ ସର୍ତ୍ତାଙ୍କିମ ମେସନ୍ ଏବଂ କଟି ମେସିବ ବି ରହିବ। ଯାହାକୁ ଏହି ରୋବୋ ମାନେ ଅପରେର କରିବେ। ସୁପର ମତେଲ ପରି ଦେଖିବାକୁ ଏହି ସୁନ୍ଦରୀରେ ଗୋବୋଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷ ପରି ଲାଗିବେ।

ମଣିଷଙ୍କ ସହ ମଣିଷଙ୍କ ପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ। କେବଳ ତୋନା ସାଇବର କାପେ ଦୁହେଁ ଦୁବାଇରେ ଆହୁରି ଅନେକ ରୋବୋ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କାପେ ଖୋଲିବାର ଯୋଜନା ରହିଛି। ଏହି ରୋବୋଗୁଡ଼ିକର ନାଁ ରୋବୋ ସିଂହ। ରୋବୋଗୁଡ଼ିକ ସତସତିକା ମଣିଷ ପରି ଦେଖାଯିବା ଲାଗି ସିଲିଜନ୍ ସିନ ଓ ବାସ୍ତବ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଆଖ୍ତା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। ଫଳରେ ରୋବୋଗୁଡ଼ିକ ସତସତିକା ମଣିଷ ପରି ଲାଗିବେ।

କଥା ଟାର୍

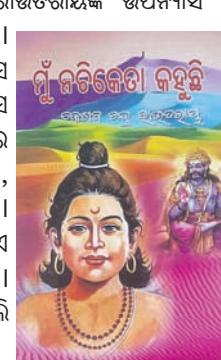
- ଓ ଅଭିଜ୍ଞାନ ସାହୁ

ଏଇ ମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ସବୁଠ ବଡ଼ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟଟି ହେଲା ଗୁରୁତ୍ୱ ମନ୍ଦିର ଓ ଗୁରୁ ନାଇର ବାର୍ଗୀ । ଲୋକଙ୍କ ଆଉ କିଛି ଆସୁ କି ନ ଆଚୁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗୁରୁ ମନ୍ଦିର ଶୁଭେଳା ବାର୍ଗୀ ନିଶ୍ଚେ ଆସିବ । ସବୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାଇଦିନ ହାତୁ ଆପ ମୁନ୍ତରରେ ଚାମାଗ ଲାଇନ ହେଲା ‘ଆନ ବାର୍ଷିକେ ବଢ଼େ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଆସୁଛି ତାକୁ ପଡ଼ିବାରି ନିଜ ପାଖଟେ ନ ରଖ ସିଧା ଆଉ ଦଶ ଜଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଫରଖାର୍ତ୍ତ କଲେ ତାହା ବଡ଼ିବ ଗୋଧେ ଏଇଥିପାଇଁ ହାତୁ ଆସିରେ ଫରଖାର୍ତ୍ତ ବିକର୍ଷ ରଖାଯାଇଛି ଗାନ୍ଧିଜୀ ଥରେ କିଥିଲେ ମୁଁ ମୋ ଘରର ସମସ୍ତ ଭେକା ଖୋଲା ରଖିଛି ସୁଦ୍ଧିଗୁ ଆସୁଥିବା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜ ବିବେକାନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏହି ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଆଜି ହାତୁମାନେ ଆପ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାମ ଲେଖେଇଥିବା ପ୍ରାୟ ଛାତ୍ରା ଛାତ୍ରମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଭଣା ଅଧିକେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପକ୍ଷେ ଦଶଟି ଗୁରୁରୁ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ମାତ୍ରେ ହେଲିବେ ପଢ଼ି କି ନ ପଢ଼ ତୁରନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବାଣ୍ଣି ଦିଅନ୍ତି । ପ୍ରତି ଗୁରୁରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦୂର ତମିଜଣରେ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପି.ଏର୍.ଡି. ପାଇଥିବା ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବେ ଯେଉଁମାନେ ନିଃସାର୍ଥ ସେବା ମନୋଭାବ ନେଇ ଅନ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ ବାଣ୍ଣିବା ଭାଲି ମହତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥାଏ’କି । ଆମ ଦେବଭୂତି କାଳେ ଗୁରୁ ମନ୍ଦିର ବର୍ଷିରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ନାମ ହାତୁମାନ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ପି.ଏର୍.ଡି. (ପର୍ମାନେଶ୍ଵର ହେଉ ତ୍ୟାମେଇ) ଲୋକଙ୍କ ଗବେଷଣା ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ୟ । କିଏ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗୁରୁ ମନ୍ଦିର ପ୍ରେରଣ କରିବାର ସରଳ ଉପାୟ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିଛନ୍ତି ତ କିଏ ଚାରି ଆଖୁଆ ମାଛ, ନତିଆଟେ ଗଣେଶ ଆକୃତି, ଧୂଆଂଗେ ଆଲା ଲେଖା, ବିର୍ତ୍ତ କଦଳୀ ଗଛର ଫଟେ ଦେଖିଲେ କିପରି ପୋତା ଧାନ ମିଳିବ ତା’ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯଦି ଏହିଭଳି କିଛି ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣି ପି.ଏର୍.ଡି. ବାଲା ଥିବା କୌଣସି ହାତୁମାନ ଆପ ଗୁରୁରେ ଆପଣ ସଭ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣ ସକାଳୁ ଉଠୁ ଉଠୁ ମୋବାଇଲରେ ତାକୁରଙ୍କ ଫଟେ ତଳେ ଗୁରୁ ମନ୍ଦିର ଲେଖାଥିବା ଶୁଭେଳା ବାର୍ଗୀ ନିଶ୍ଚେ ଦେଖୁଥିବେ । ଏହା ସହ ଅଭ୍ୟୁତ କଦଳୀ ଗଛର ଫଟେ ଓ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ କମେଶ୍ଵର ମା’ ଲେଖିଲେ ପୋତାଧନ ମିଳିବ ଭାଲି ଅନେକ ଜନହିତକର ବାର୍ଗୀ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିବେ । ଏ ସବୁ ଦେଖିଲେ ମାନେହେବ ଯେମିତି ଦେଶର ବେଶ କିମ୍ବା ଆଦର୍ଶ ଗୁହିଣୀ, ଅବସରପ୍ରାଦ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଥଥା ମାଧବ ସେବା ହେଲା ମାନବ ସେବାରେ ବ୍ରତ ଅନେକ ସୁଭାସୁବକ୍ଷେ ସୁମୁଚିତ ମାନବ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ହାତୁ ଆପ କମାନୀ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗ ଦେଇଛି । ଏହିଭଳି ସମାଜବେଗମାନଙ୍କ ଦୂଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ‘ଗୁରୁ ମନ୍ଦିର’ ବିନା ଆପଣଙ୍କ ମନ୍ଦିର କେବେ ବି ‘ଗୁରୁ’ ହେବନାହିଁ । ସେଥାପାଇଁ ନିଜର ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ସମୟ ଦେଇ ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରୁ ଶୁଭେଳାକଳର ସୁନ୍ଦରିଅମ୍ବାରେ ବିନିଷ୍ଠା ମୋବାଇ ମିଳିବାରେ ବାଣିଥାନି । ବରମର୍ତ୍ତ ନିଜର

ମୁଁ ନଟିକେତା କହୁଛି

ଲେଖକ-କେଶବ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉଡ଼ରାୟ
ପ୍ରକାଶକ- ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନୀ, ସାମନ୍ତରାପୁର
ଜିଲ୍ଲାବିଧୀନୀ ମଳ୍ଲୀ-୧୯୫୮୩

ମୁଁ ନଚିକେତା କହୁଛି କେଶବ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉଡ଼ଗାୟଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ
ନଚିକେତା ଏକ କାଳଜୟା ଚରିତ୍ର ।
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର କାନ୍ତାସରେ ସେ
ପୁଣି ଥରେ ନଚିକେତାଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ୟାସ
ଦେବାରେ ଉଦୟମ କରିଛନ୍ତି । କାହାଣୀରେ
ଅତ୍ରଜଗତର ସ୍ଵର୍ଗ ଏତେ ନିବିତ୍ତ ଯେ,
ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ସମ୍ମୋହିତ କରିଥାଏ ।
ଲେଖକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଯେଉଁଠି ପଢିଥାଏ
ସେଇଠି ନୂତନତାର ସଂକେତ ମିଳିଥାଏ ।
ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକାଦୃତ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି
ଆମ ହୋଇପାଏ ।

ମେଘଦୁ ବିଜ୍ଞାନ....

ଅଗରୁ ପଦର ଭଲି ବର୍ଷର ଅନ୍ୟ ବିଶେଷ ଦିନ ମାନ ଆସିଲେ ମୋ ଆଜଙ୍କ
ବଢ଼ିଯାଏ । ଦୁଇ ଦିନ ଧରି ଫୋନ ପ୍ରାୟ ଅଚଳ ଅବସ୍ଥାରେ ରୁହେ ।
କାରଣ ହେଲା ମୋର ସ୍ଵର୍ଗ ମେମୋରିବାଲା ଫୋନ । ଜାନୁଆରୀ ଏକ
ତାରିଖରେ ଯେତିକି ସମୟ ନବବର୍ଷର ଶୁଭେଳା ବାର୍ଷା ପଢ଼ିବାରେ କି ଡିଜିଟାଲ
ବାର୍ଷା ଦେଖିବାରେ ଯାଏ, ତା' ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ସେବକୁ ଫୋନ
ମେମୋରିରୁ ଟିକିଟ କରିବାରେ ଦେବାକୁ ଛୁଟ । ଏହା ଛଡ଼ା ଆଉ ଏକ
ଆତଙ୍କ ହେଲା ବଢ଼ିନ ହ୍ରାସ ଆପ ଗୁପ । ହ୍ରାସ ଆପ ଗୁପମାନଙ୍କ କଥା
କ'ଣ କହିବି । କେବଳ ଜଣେ ଭୁଲଭୋଗୀ ହିଁ ଜାଣିଛି ଏହି ଗୁପମାନଙ୍କ
ପ୍ରଭାବ କେତେ ଅଧିକ । ହୋତ ସକାଳୁ ଦେଖିବେ ଆପଣଙ୍କ ଅଜାଣତରେ
ଆପଣ ତିନି ବାରିଟି ଗୁପରେ ସତ୍ୟ ସ୍ନେଇସାରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ
ଗୁପରୁ ବହାରିଯିବେ ତା'ପରେ ଫୋନ ଆସିବ ଆପଣ ଅମୃତ ଅମୃତ
ଗୁପରେ ଅଛନ୍ତି ଆଉ ଆମେ କ'ଣ ଏତେ ଗନ୍ଧେଲୁ । ଏବେ ଜଣେ
କହିବ ତ କରିବ କ'ଣ । ସର୍କାର ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନିଷ୍ଟ ସବେ ସେମାନଙ୍କ
ଯାବତୀୟ ବିଚାରଧାରାର ପୋଷ୍ଟି ସହ ନାରବ ସମର୍ଥକ ହେବାକୁ ବାଧ ।
ଗଲା ସୋମବାର ସକାଳୁ ମୋର ସ୍କୁଲ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ହ୍ରାସ ଆପ ଗୁପରେ
ଗୋଟେ ଫଟୋ ଆସିଥିଲା । ଫଟୋରେ ଗୋଟେ ଗାଇ ଚିତ୍ର ସହ
ଲେଖା ଥିଲା ଲୋକମାଥଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିଥା ପଢ଼ିବା ଷର୍ଷର ରାତି
ପାହିଲା ବେଳକୁ ଲିଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଗାଇ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ଏବେ
ସେ ଦୁଇମାସର ଗର୍ଭବତୀ । ନାଥାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବହୁ ଗବେଷଣା
କରି ଏହାର ଚେର ପାଉ ନାହାନ୍ତି । ଶେଷରେ ନାଥାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏକ
ସାମ୍ବଦିକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଭର ଦେଇ କହିଛନ୍ତି ବାବା ଲୋକମାଥଙ୍କ ଲାକା
ସାମ୍ବାରେ ବିଜ୍ଞାନର ସବୁ ପାଠ ଫେଲ । ସବୁ ବାବାଙ୍କ ଲାକା । ନାଥାର
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ବାବାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସହ ହୋଠରେ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବ
ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଇନିକ ବାବାଙ୍କ ମୋଦକ ପ୍ରସାଦର ବ୍ୟବହାର
କରିବାକୁ ଆମେରିକା ସରକାରଙ୍କ ଅନ୍ତରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏ ଫଟୋ

ତଳେ ଲେଖାଥିଲା ଏହି ଫଣେକୁ ଓ ନମ୍ବି ଶିବାୟ ଲେଖି ପାଞ୍ଚ ଜାଙ୍କ
ପାଖକୁ ପଠେଇଲେ ଫୋନ ବ୍ୟାରେଇ ଆପେ ଫୁଲ ଗାର୍ଜ ହୋଇଯିବ ।
ଆଜିକା ବ୍ୟଷ୍ଟବୁନ୍ଦୁ ଜୀବନରେ ମୋବାଇଲ ବ୍ୟାରେଇ ଚାର୍ଜିର ଆବଶ୍ୟକତ
କେତେ ତାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପରି ଏକ ଚମାହାରୀ ବୃକ୍ଷ,
ଯାହାର ଫଣେ ଶେଯାର କଲେ ବିନା ଚାର୍ଜରେ ଫୋନ ଚାର୍ଜ ହୋଇଯିବ
ତାହା ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଏ ଶତାବୀର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାନବ କଳ୍ୟାଣକାରୀ
ଉଭାବନ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରି ବିଫଳ ହୋଇଛି
ବୋଧେ ଶୁଦ୍ଧପୂତ ମନରେ ଏ ମହାମୂ ବୃକ୍ଷଭଙ୍ଗ ଫଣେ ଶେଯାର କରି ନ
ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପାଞ୍ଚ ଜଣଙ୍କ ପଠେଇ
ଦେଖନ୍ତୁ, ଫୋନ ଚାର୍ଜ ହେଲାକି ? ମୋର ତ ହେଉନି । ଥରେ ମୁଁହଁ ତମ
ତିନି ଥର ଚେଷ୍ଟା କରିଯାଇଲିଣି । ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ବାହାନାରେ ପ୍ରଥମେ
ପାଞ୍ଚଜଣ ବଶୁଙ୍କ, ପରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ (ଥରେ ମୋ ଆହୁ ଓ
ଆର ଥରେ ପଦ୍ମାଙ୍କ ଆହୁ) କିନ୍ତୁ କୋଉଁଥରେ ବି ଫୋନ ଚାର୍ଜ ହେଲା
ନାହିଁ ବରଂ ପାଞ୍ଚ ଜଣଙ୍କ ଉଡ଼ଇ ଆସିଲା - ଯୋଗିନିଶ୍ଚା ସକାନ୍ତ କ'ଣ
ତୋର ଆଉ କିଛି କାମ ନାହିଁ ଏମିତିକା ମେସେଜ ପଠେଇ ବିରକ୍ତ କରୁଛି ।
ଆବଶ୍ୟ ଠିକଣା ସମୟରେ ଭୁଲ ମାରି ଭାଙ୍ଗୁଥାବା ସର୍ପକୁ ସଜାତିଲି

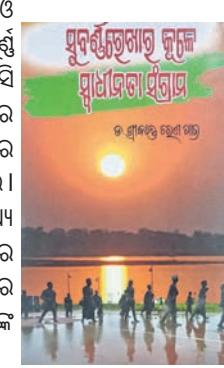
ଶେଷରେ ଫୋନ ଚାର୍ଜିବୁ ଗୋଟେ ମାଗଣୀ ଗୁରୁବାଣୀ ଦହିଛି ।
ଶୋଇଲା ବେଳେ ଫୋନକୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ରଖୁ ଚାର୍ଜ କରିବେନି । ଆଜିକାଲିଙ୍ଗ
କାଳେ ଏହା ବିଷ୍ଣୋରଣ ହେଉଛି । ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ରାତିରେ ଶୋଇଲା
ବେଳେ ନିଜ ଫୋନକୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ରଖ ଚାର୍ଜ କରୁଥିବାର ଦେଖିବେଳେ
ତେବେ ଜାଣିବେ ଏ ସଂସାର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ମୋହ ଭଙ୍ଗ ହେଲାଣି, ଆଉ ଯଦି
କେହି ନିଜ ଫୋନକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ରଖ ଚାର୍ଜ କରୁଥିବାର ଜାଣିବେ
ତେବେ ଧରିନେବେ ଯେ ଏ ସଂସାର ମୋହରେ ମୋହିତ ହେବା ପାଇଁ ସେ
ଖୁବ ଆଶାବାଦୀ ।

-ବନ୍ଦମାଳୀ ଭବନ, ଖାନ୍ଦନଗର, କଟକ, ମୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୫୮

ପ୍ରକାଶ ସମୀକ୍ଷା

ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖାର କୂଳେ ସାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ
ଲେଖକ-ଡଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଚରଣ ପାତ୍ର
ସୁବର୍ଣ୍ଣୀ ପକ୍ଷାଶ୍ରମୀ, ଭାଲେଶ୍ଵର, ମଲ୍ଲ୍ୟ-୧୩୦୮୫୯

ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଓ ଅବିଭକ୍ତ ମେଦିନୀପୁର(ପଟ୍ଟିମବଙ୍ଗ) ଦକ୍ଷିଣପଣିମି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବାଶାଖ ଅଧ୍ୟାବାସୀମାନେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନର ଆଶା ନ ରଖି ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମରେ ଯୋଗଦେଇ ବିଦେଶୀ ଶୀଘ୍ରକଙ୍କ ରୋଷର ଶାକାର ହୋଇ ଫୁଝି କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିଥିଲେ । ପୁସ୍ତକଟିରେ ଅନେକ ଲୁକାଯିତ ତଥ୍ୟ ରହିଛି । ଯାହାକି ୧୪ଟି ବିଶ୍ୟରେ ଚମହାର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଏତିହାସିକ, ଗବେଷକ ଓ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଲାଗି ଉପଯୋଗୀ ହେବ ।

ଅଇଲାଣି ଲେଉଟାଣି ବେଳ

ଲେଖକ-ମହେସୁ ପ୍ରିୟାୟୀ,
ପ୍ରକାଶକ-ଅନୟୁଧା ପବ୍ଲିକେଶନ୍ସ
ଡିଲୋଚନପ୍ଲଟ, ପ୍ରତ୍ୟେକୀୟ-୨୨୦ଟଙ୍କା।

କୁମ୍ହିରଙ୍କୁ ମାଲିସ

ଚର୍ଚାରେ ରହିବା ପାଇଁ କଷି ଲୋକ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିପଦକୁ ବରଣ କରିବାକୁ ବି ପଛାନ୍ତି ନାହିଁ । ବେଳେବେଳେ ତ ଏମିତି କାମ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଆଦୋ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଝୁମ୍ବନା । ଏବେ ସେମିତି ଏକ ଭିଡ଼ିଏ ଯୋସିଆବ ମିତିଆରେ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହି ଭିଡ଼ିଏରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୁବତୀ ଏକ ବିରାଟକାଯ କୁମ୍ହିରଙ୍କୁ ମାଲିସ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଭୟରେ ଯେଉଁ କୁମ୍ହିରଙ୍କ ପାଖ ମାତିବାକୁ କେହି ଚାହନ୍ତି ନାହିଁ ତା' ପାଖରେ ବସି ପୁଣି ମାଲିସ କରିବା ବେଶ ଅସମ୍ଭବ ଲାଗେ । ହେଲେ ଏହି ମୁବତୀ ଜଣକ ବିନା ଭୟରେ ବେଶ ଆରାମରେ ପାଖରେ ବସି କେବେ କୁମ୍ହିରଙ୍କ ଗୋଡ ତ କେବେ କାନ୍ଦିଲୁ ମାଲିସ କରୁଛନ୍ତି । ଯୁବତୀଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ସେ ବେଶ ଖୁସିରେ କୁମ୍ହିରଙ୍କ ମାଲିସ କରୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ଏଇ ଭିଡ଼ିଏ ଦେଖି ଲୋକେ ଚିକିତ୍ସା ଦେବା ସହ ଭୟରେ ଦେହ ଶାତେଇ ଯାଉଛି ।

ଫୁଲ ପାଖୁଡ଼ରେ ଡ୍ରେସ୍

ଜାପାନର ୨୦ ବର୍ଷାୟା କଳାକାର ମୋମୋତ୍ସୁକି । ସେ ଯେମିତି କଞ୍ଚନବିଳାସୀ ସେମିତି ବୃକ୍ଷପ୍ରେମୀ । ଆଉ ସେ ବେଶ ନିଷ୍ଠାଶତାର ସହ ଏହି ଫୁଲଟିର ମିଶ୍ରଣ କରି ଏକ ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ପିଲାଦିନ୍ଦ୍ର ସେ ଗଛଲତାକୁ ଭଲ ପାଉଥିବାରୁ ବରିତା କାମ କରିବାକୁ ସେ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ତେଣୁ ଅନେକ ଫୁଲ ଗଛରେ ତାଙ୍କ ବରିତା ବେଶ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ସେ କଞ୍ଚନବିଳାସୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ପରାମ୍ରଦ ମନରେ ଭାବୁଥିଲେ । ଯେଉଁରେ ପରାମାନେ ସୁନ୍ଦର ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଟିଥିବା ଦେଖୁଥିଲେ । ସେହି ଫେମ୍‌ପାରୀ ଡ୍ରେସକୁ ସେ ବାପ୍ରବରେ କରିବା ଲାଗି ଯୋଜନା କଲେ । ଆଉ ନିଜ ବରିତାର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଫୁଲର ପାଖୁଡ଼ରେ ଫେମ୍‌ପାରୀ ଡ୍ରେସ ତିଆରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଖାଲି ନିଜ ବରିତାର ଫୁଲ ମୁହଁସେ, ଏଠ ସେଠି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଭାବେ ପଢ଼ିଥିବା ଫୁଲକୁ ସେ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାଖୁଡ଼ାକୁ ସାବଧାନତାର ସହ ଅଳଗା କରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନର ସୁନ୍ଦର ଫେମ୍‌ପାରୀ ଡ୍ରେସ ତିଆରି କରନ୍ତି । ସେଇ ଡ୍ରେସରୁତିକ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଦେଖାହାରା ଘଟିଏ ଚାହିଁ ରୁହୁଛି ।

ପୁରୁଣା ଚପଳରେ ପୋଟ୍ରେଟ୍

ନାଇଜେରିଆର ଜଣେ କଳାକାର ଏବେ ତାଙ୍କ କଳାକୃତୀ ପାଇଁ ବେଶ ଚର୍ଚାରେ ଅଛନ୍ତି । କାରଣ ପୁରୁଣା ଚପଳରେ ସେ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ପୋଟ୍ରେଟ୍ ତିଆରି କରିପାରୁଛନ୍ତି । କୋନବୟ ଏବିପେତ ଲଇଜିନ୍ ନାମକ ଏହି କଳାକାରଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସାରା ପୃଥିବୀର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଆବର୍ଜନାକୁ ଶେଷ କରିବା । ଏଥପାଇଁ ସେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକକୁ ଆର୍ଟିକାମରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । କୋନବୟ ନାଇଜେରିଆ, ଓରୁନ ରାଜ୍ୟର ଏବେନ୍ଟା ସହରରେ ରୁହୁଛି । ଆଉ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପ୍ରଦୂଷଣ ବିରୋଧରେ ଜଣେ ଯୋଦ୍ଧାଭାବେ କାମ କରନ୍ତି । ଆଉ ହଜାର ହଜାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକର ପୁରୁଣା ଚପଳକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଥିରେ ମୋଜାଇକ ପୋଟ୍ରେଟ୍ ତିଆରି କରନ୍ତି । ମୂଳରେ ନେଶନ୍ସ ଜନ୍ମରନ୍ୟାଶମାଲ

ଦେଉପମେଣ୍ଟ ଅର୍ଗାନାଇଜେସନ୍ର ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ ନାଇଜେରିଆରେ ୨୧ କୋରିରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଚପଳ ପିନ୍ଟିଥିବା ଉପଭୋଗ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ନାଇଜେରିଆରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୭ ଲକ୍ଷ ଗନ୍ଧ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଚପଳ ଆଟଳାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗରରେ ଫେପତା ଯାଇଥା । ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଚପଳ କମ ମୂଲ୍ୟରେ ମିଲୁଥିବାରୁ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଅଧିକ ହୁଏ । ଆଉ ପରେ ତାହା ଆବର୍ଜନା ପାଇସିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ରେକିବା ପାଇଁ କୋନବୟ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ମେଲେ ବୋଲି ରୁହୁଛି । ସେ ଆବର୍ଜନା ପାଇସିଥା ଚପଳକୁ ଆଣି ଏତେ ସୁନ୍ଦର ପୋଟ୍ରେଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ କଳାକୁ ପ୍ରଶଂସା ନ କରି କେହି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଆବର୍ଜନାର ଏତେ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣପୋରାଣୀ ସମୟେ ବେଶ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି ।